

WIELKOPOLSKI

Rok XVI
Wydanie AB

Poznań
środa, 7 grudnia 1960

Cena 50 gr
Nr 292 (5240)

Poznań gości delegatki ŚDFK

Nie maleje ofiarność

Choć od powodzi, która w br. nawiedziła znaczne połacie naszego kraju, upłynęło już kilka miesięcy, nadal od rolników napływają dary dla ofiar tej klęski żywiołowej. W ciągu 2 miesięcy od rozpoczęcia zbiórki na ten cel, tj. od września chłopcy ofiarowali ogółem ponad 2 tys. ton zboża oraz taką samą ilość ziemniaków.

Największą ofiarnością w zbiorce ziemniaków wykazali się mieszkańcy województw: koszalińskiego, łódzkiego, bydgoskiego i szczecińskiego. Jeśli idzie o zboże, to np. znaczne ilości bo po 300 ton zebrało go w województwach zielenogórskim i poznańskim.

Największą ofiarnością w zbiorce ziemniaków wykazali się mieszkańcy województw: koszalińskiego, łódzkiego, bydgoskiego i szczecińskiego. Jeśli idzie o zboże, to np. znaczne ilości bo po 300 ton zebrało go w województwach zielenogórskim i poznańskim.

W procesie ultrasów zabrakło pięciu głównych oskarżonych

W poniedziałek miała się rozpocząć druga faza procesu ultrasów francuskich odpowiedzialnych za krwawy pucz w Algierii. Jednakże rozprawa poniedziałkowa odroczona została na środę, ponieważ 5 głównych oskarżonych nie stawili się. Oskarżeni ci zostali niedawno wypuszczeni na wolną stopę przez sąd paryski. Wśród nich znajdują się sztabowi faszystów i przywódcy puczu jak Pierre Lagailarde, Jean-Maurice Demarquet, Jean-Jacques Susini i Marcel Ronda. Są oni obecnie w Hiszpanii frankistowskiej.

Sąd — jak pisze AFP — okazał się niezwykle łagodny wobec oskarżonych: nie skorzystał ze swego prawa, które w wypadku niewstąpienia się oskarżonego na rozprawę nakazuje aresztowanie go, ale z miejsca zarządził odroczenie rozprawy na 48 godzin. Decyzja ta — stwierdza AFP — wywołała zdumienie. (PAP)

Jak już informowaliśmy, wczoraj w godzinach rannych przybyła do Poznania trzyosobowa delegacja Rady Światowej Demokratycznej Federacji Kobiół. Na Dworcu Głównym delegację, w skład której wchodzi dr med. Munira Tursunchodzajewa (Związek Radziecki), dr Mercedes Garrudo (Kuba) i Lucila Rubio de Laurde (Kolumbia), powitały przedstawicielki Ligi Kobiół. W godzinach przedpołudniowych delegacja zwiedziła miasto, a po południu uczestniczyła w spotkaniu z kierownictwem i pracownikami zakładu „Goplana”. Wiceprezident delegacji udały się na przedstawienie do Opery. Przepominamy, że dziś o godz. 16 odbędzie się w auli UAM wiec, na którym przemawiać będą także delegatki. W części artystycznej wystąpią: chór Kurczewskiego, uczniowie Średniej Szkoły Baletowej oraz Liceum Muzycznego. Na zdjęciu delegatki ŚDFK w rozmowie z przedstawicielkami Ligi Kobiół. Od lewej siedzą: dr Mercedes Garrudo, Lucila Rubio de Laurde, przewodnicząca ZW LK dr Wiesława Samolewska i dr med. Munira Tursunchodzajewa. Stoi sekretarz ZW LK — Irena Koralewska.

Fot. — K. Przychodzki

Konkurs dla nauczycieli

Redakcja „Gazety Chłopskiej” w Poznaniu wspólnie z poznańskim okręgiem ZNP rozpisala konkurs dla nauczycieli wiejskich na temat „Jak moja praca w środowisku wpłynęła na przeobrażenia wsi”. Udział w konkursie mogą brać wszyscy nauczyciele wiejscy, którzy mają osiągnięcia w pracy pedagogicznej, politycznej, społecznej i kulturalnej w środowisku wiejskim. Prace konkursowe (objętości nieprzekraczającej 10 stron tekstu) nadsyłać należy do redakcji „Gazety Chłopskiej” w Poznaniu ul. Dąbrowskiego nr 77 w terminie do 8 stycznia 1961 r. Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi w końcu stycznia przyszłego roku. Pierwsza nagroda wynosi 5 tysięcy zł. PAP

240 ton pasz na dobę

Uruchomiona w końcu października br. w Przechowie na Pomorzu wielka, nowoczesna wytwórnia pasz treściwych — pierwsza z kilkunastu, jakie powstaną w kraju w najbliższych latach — osiągnęła od pierwszych dni grudnia pełną zdolność produkcyjną — 240 ton pasz na dobę. PAP

Głos uczonych: „Precz z wojną!”

W Moskwie odbyła się 5 bm. konferencja prasowa z udziałem uczonych — uczestników szóstej konferencji PUGWASH.

Na konferencji wystąpił laureat nagrody Nobla, prof. Cecil Frank Powell, który podkreślił, że w dyskusji nad problemem kontroli nad rozbrojeniem oraz kontroli nad zachowaniem trwałego pokoju i bezpieczeństwa wśród uczestników konferencji PUGWASH panowała całkowita jednomyślność.

W imieniu uczonych radzieckich głos zabrał wiceprezes Akademii Nauk ZSRR prof. A. Topezijew, który poinformował m. in. że na konferencji omówiono ponad 50 referatów naukowych poświęconych problemom rozbrojenia. (PAP)

Delegacja Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej podpisuje wspólne oświadczenie partii komunistycznych i robotniczych oraz apel do narodów całego świata.
CAF — telefoto z Moskwy

Mongolia wita wysłanników Kuby

Na zaproszenie rządu Mongolskiej Republiki Ludowej przybyła w poniedziałek do Ulan Bator delegacja rządowa republiki Kuby z wiceministrem spraw zagranicznych Hectorem Rodriguezem Lompartem na czele. Na lotnisku delegację serdecznie witali członkowie rządu MRL, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz ludności. PAP

Pogromy w Kongo

Siepacze Mobutu walczą ogniem i mieczem — żołnierze ONZ w roli... obserwatorów

Na dachu hotelu, w którym mieści się dowództwo ONZ w Leopoldville, umieszczono żołnierzy tunezyjskich z karabinami maszynowymi gotowymi do strzału. Lufy skierowane są na ulice, na których — jak informuje korespondent agencji UPI — od 3 dni demonstrują mieszkańcy stolicy przeciwko aresztowaniu premiera Lumumby.

Korespondent UPI zaznacza: „wojska tunezyjskie ONZ jednak nie interweniują”. Tę rolę ONZ powierzyła bowiem pułkownikowi Mobutu i jego żołdakom. Napadli oni w poniedziałek na demonstrację bijąc i masakrując jej uczestników.

Według doniesień korespondenta amerykańskiej agencji UPI, powstańcy Baluba przygotowują się do decydującego ataku na miejsce wojsk Kabolo, położoną w północnym okręgu Katangi.

Rząd radziecki wystąpił z propozycją, aby Rada Bezpieczeństwa oraz XV sesja Zgromadzenia Ogólnego NZ w jak najszybszym trybie rozpatrzyła sytuację w Kongo.

W opublikowanym w Moskwie oświadczeniu rząd ZSRR domaga się uwolnienia premiera republiki Kongo Patrice Lumumby, przewodniczącego parlamentu i innych polityków kongijskich. Rząd ZSRR domaga się, aby przy pomocy oddziałów wojskowych ONZ natychmiast rozbrojone zostały bandy Mobutu. Rząd radziecki domaga się ponadto utworzenia specjalnej komisji złożonej z przedstawicieli państw afrykańskich w celu zbadania źródeł finansowania rebeliantów.

Ostatnie wiadomości nadane przez AFP donoszą, że przewodniczący senatu Konga, Joseph Okito, zmarł w czasie tortur w obozie wojskowym w Thysville. Lumumba — według AFP — jest tak zmasakrowany, że jego twarz wygląda jak jedna krwawa maska. Ministrowie Lumumby i członkowie parlamentu, aresztowani przez mobutowców, zostali podobnie potraktowani. Szczególnie niepokojący jest fakt, że do Lumumby nikt nie został dopuszczony. Nie wiadomo, czy jeszcze żyje. (PAP)

Pracowite dni Sejmu

W Sejmie trwają intensywne prace w komisjach. Komisja planu gospodarczego, budżetu i finansów, debatująca pod przewodnictwem pos. O. Langego rozpatrzyła projekt budżetu na 1961 r. w części dotyczącej Najwyższej Izby Kontroli.

Zakres działania NIK jest z roku na rok coraz szerszy, a praca tej instytucji — coraz bardziej skuteczna. W ciągu trzech kwartałów br. NIK przeprowadziła 307 kontroli tematycznych. W sumie przeprowadzono kontrole w ponad 6.100 jednostkach, kierując wnioski oraz opracowania zbiorcze do Sejmu, kierownictwa rządu oraz odpowiednich ministrów. Projekt budżetu NIK na 1961 r. zamknął się po stronie wydatków sumą ponad 72 milionów złotych. Komisja zatwierdziła projekt.

Obradująca pod przewodnictwem posła F. Wicłacza Komisja Gospodarki Morskiej i Żeglugi wysłuchała informacji o realizacji planu Ministerstwa Żeglugi w br. oraz o projekcie planu i budżetu resortu na 1961 r.

Realizacja zadań w gospodarce morskiej przebiegała w br. pomyślnie. Porty morskie, żegluga śródlądowa i rybołówstwo przekroczyły plan. W br. wchodzi do eksploatacji 17 nowych jednostek morskich o tonażu prawie 111 tys. DWT. W roku przyszłym przybędzie 21 statków o tonażu ok. 131 tys. DWT. W końcu 1961 r. stan floty powinien wynieść 138 jednostek o nośności 753 tys. ton.

W portach morskich przeladunek masy towarowej osiągnął w br. nie notowaną dotychczas wysokość

ponad 20 mln. ton, a więc o 4 mln. ton więcej niż przewidywał plan. Na porządku dziennym obrad komisji znalazł się również projekt planu i budżetu Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej na 1961 r. Nakłady na inwestycje CUGW w roku przyszłym wyniosą 466,6 mln. zł. Podstawowe inwestycje — to budowa zbiorników wodnych, stopni wodnych, kanałów, regulacja rzek i rozbudowa taboru. (PAP)

Wiceprezydent Brazylii przybył do Moskwy

5 bm. na zaproszenie wiceprzewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Organowa do Moskwy przybył wiceprezydent Brazylii — João Goulart. (PAP)

Milionowa tona cukru

Zalogi 76 cukrowni odniosły duży sukces. W godzinach wieczornych 5 bm. wyprodukowano została milionowa tona cukru. Tak więc uzyskano go już więcej niż podczas całej ubiegłorocznej kampanii. Cukrownie pracują w dalszym ciągu „pełną parą” i będą jeszcze czynne ponad trzy tygodnie. Przypuszcza się, że wykonanie tegorocznych zadań przez przemysł cukrowniczy nastąpi mniej więcej za 15 dni.

W ciągu ostatnich dwóch dni — trzy dalsze cukrownie w Rejowcu, Zbiersku (pow. Kalisz) i w Pastuchowie (pow. Świdnica) wykonały tegoroczne plany produkcji. Tym samym na trzy tygodnie przed terminem zrealizowało dotychczas zadania kampanijne 6 zakładów. (PAP)

Kongo w pętach „Wolnego Świata”

Premier legalnego rządu Konga Patrice Lumumba (pierwszy z prawej), wraz z dwoma swymi współpracownikami, po przewiezieniu do Leopoldville z Lubumburga, gdzie wpadł w ręce siepaczy Mobutu. Terror słosowany przez nich wobec bojowników o wolność Konga zafascynował coraz szersze kręgi wskutek proimperialistycznej polityki „nieinterwencji” ze strony dowództwa ONZ.

CAF — radiofoto

Oświadczenie narady przedstawicieli partii

Przedstawiciele Partii Komunistycznych i Robotniczych omówili na niniejszej naradzie aktualne problemy współczesnej sytuacji międzynarodowej i dalszej walki o pokój, niezawisłość narodową, demokrację i socjalizm.

Narada wykazała jednność poglądów jej uczestników na omawiane sprawy. Partie komunistyczne i robotnicze potwierdzają jednomyślnie swą wierność Deklaracji i Manifestowi Pckoju, uchwalonym w roku 1957. Te programowe dokumenty twórczego marksizmu-leninizmu określiły zasadnicze stanowiska międzynarodowego ruchu komunistycznego wobec najważniejszych problemów współczesności i w ogromnym stopniu przyczyniły się do zespolenia wysiłków partii komunistycznych i robotniczych w walce o wspólne cele. Pozostają one bojowym sztandarem i wytyczną działania dla całego międzynarodowego ruchu komunistycznego.

Bieg wydarzeń w ciągu minionych trzech lat potwierdził słuszność dokonanej w deklaracji i w manifestie pokoju analizy sytuacji międzynarodowej i perspektyw rozwoju wydarzeń na świecie, wielką naukową siłę i czynną rolę twórczego marksizmu-leninizmu.

Główny rezultat tych lat, to — szybki wzrost potęgi i międzynarodowych wpływów światowego systemu socjalistycznego, aktywny proces rozpadania się systemu kolonialnego pod ciosami ruchu narodowo-wyzwoleńczego, wzmacnianie się walk klasowych w świecie kapitalistycznym, dalszy upadek i rozkład światowego systemu kapitalistycznego. Na arenie światowej coraz wyraźniej występuje na jaw przewaga sił socjalizmu nad imperializmem, sił pokoju nad siłami wojny.

Jednakże imperializm, usiłując utrzymać swoje pozycje, sabinuje sprawę rozbrojenia, stara się przedłużyć i ze wszelkich sił zaostrzyć „zimną wojnę”, przygotowuje z uporem nową wojnę światową. Dlatego też życie stanowczo wymaga coraz ściślejzego zespolenia wysiłków i zdecydowanego działania krajów socjalistycznych, międzynarodowej klasy robotniczej, narodowych ruchów antyimperialistycznych, wszystkich państw pokojowych, wszystkich bojowników o pokój w imię zapobieżenia wojnie i zapewnienia ludzkości po pokojowego życia. Życie stanowczo wymaga dalszego zespolenia wszystkich sił rewolucyjnych do walki z imperializmem, o niezawisłość narodową, o socjalizm.

I

Nasza epoka, której istotną treścią jest przechodzenie od kapitalizmu do socjalizmu, zapoczątkowane przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową, jest epoką walki dwóch przeciwstawnych systemów społecznych, epoką rewolucji socjalistycznych i rewolucji narodowo-wyzwoleńczej, epoką upadku imperializmu, likwidacji systemu kolonialnego, epoką wkraczania coraz to nowych narodów na drogę socjalizmu, epoką zwycięstwa socjalizmu i komunizmu w skali światowej.

Zasadnicza cecha charakterystyczna naszych czasów polega na tym, że światowy system socjalistyczny przekształca się w decydujący czynnik rozwoju społeczności ludzkiej.

Socjalizm dowiódł swej siły i niezwykłości w ciągu ostatnich dziesięcioleci w toku gigantycznych starć między nowym i starym światem. Podjęte przez imperializm i jego siłę szturmową — faszyzm próby powstrzymania przy pomocy wojny biegu rozwoju dziejowego, poniosły klęskę. Imperializm daremnie usiłował zagrozić drogę rewolucjom socjalistycznym w Europie i Azji. Socjalizm stał się systemem światowym. Imperializm próbował zahamować rozwój ekonomiczny państw socjalistycznych. Zamiary te zostały pokrzyżowane. Imperializm u-

czynił wszystko co w jego mocy, aby utrzymać system niewolnictwa kolonialnego. System ten jednak wali się w gruzy. W miarę umacniania się światowego systemu socjalizmu, sytuacja międzynarodowa ulega coraz bardziej zdecydowanym zmianom na korzyść narodów walczących o niepodległość, demokrację i postęp społeczny.

Światowy system socjalistyczny, siły, walczące przeciw imperializmowi, o socjalistyczne przekształcenie społeczeństwa określają istotną treść, podstawowy kierunek i zasadnicze cechy historycznego rozwoju społeczności ludzkiej we współczesnej epoce. Żadne wysiłki imperializmu nie powstrzymają postępu owego biegu historii. Stworzone zostały trwałe przesłanki dalszych, decydujących zwycięstw socjalizmu. Ostateczne zwycięstwo socjalizmu jest nieuchronne.

W dalszym ciągu deklaracji czytamy:

Głęboki proces upadku i rozkładu ogarnął światowy system kapitalistyczny. Sprzecznoci imperializmu przyspieszyły proces przerastania kapitalizmu monopolistycznego w kapitalizm państwowo-monopolistyczny. Kapitalizm państwowo-monopolistyczny, umacniając władze monopolu nad życiem narodu, zespoliła siłę monopolu z potęgą państwa w jednolity mechanizm, który ma na celu uratowanie ustroju kapitalistycznego, maksymalne zwiększenie zysków imperialistycznej burżuazji poprzez wyzysk klasy robotniczej i ograbianie szerokich warstw ludności.

Nie istnieją jednak środki, za pomocą których burżuazja monopolistyczna mogłaby uratować kapitalizm. Interesy garstki monopolu pozostają w sprzeczności nie do pogodzenia z interesami całego narodu. Antagonizmy klasowe i na rodowe, sprzeczności wewnętrzne i zewnętrzne społeczeństwa kapitalistycznego gwałtownie się zaostrzają. Próby podparcia militarystką zmurszałych filarów kapitalizmu jeszcze silniej zaciskają węzeł tych sprzeczności.

Kapitalizm coraz bardziej utrudnia wykorzystywanie osiągnięć współczesnej nauki i techniki w interesie postępu społecznego. Obraca on odkrycia geniuszu ludzkiego przeciwko samej ludzkości, przekształcając je w groźne środki niszczyielskiej wojny.

Oświadczenie charakteryzuje następnie chwinię gospodarki kapitalistycznej, metody wyzysku uprawiane przez kapital monopolistyczny oraz sprzeczności między mocarstwami imperialistycznymi, po czym stwierdza:

Proces gnicia kapitalizmu z największą siłą ujawnia się w głównym kraju współczesnego imperializmu — w Stanach Zjednoczonych. Kapitał monopolistyczny USA jest wyraźnie nie zdolny do wykorzystania istniejących sił twórczych. Najbogatszy kraj, wśród rozwiniętych krajów kapitalistycznych — Stany Zjednoczone — stał się krajem szczególnie poważnego, chronicznego bezrobocia. Stałym zjawiskiem jest tam wciąż powiększające się niewykorzystywanie mocy twórczych przemysłu. Mimo ogromnego zwiększenia wydatków wojskowych kosztem stopy życiowej mas pracujących, tempo wzrostu produkcji w latach po wojennych staje się wolniejsze, ledwo wyrównując wzrost ludności. Coraz częściej są kryzysy nadprodukcji. Najwyżej rozwinięty kraj przemysłowy kapitalizmu przekształcił się w kraj najbardziej potwornie zmilitaryzowanej gospodarki. Stany Zjednoczone więcej od wszystkich innych krajów kapitalistycznych wypompowują bogactwa z krajów Azji, a zwłaszcza Ameryki Łacińskiej hamując ich rozwój. Wymaga się penetracji kapitału amerykańskiego do Afryki. Imperializm amerykański stał się największym międzynarodowym wyzyskiwaczem.

Imperializm USA dąży do podporządkowania swojemu panowaniu wielu państw, stosując jako główne środki politykę bloków militarnych i „pomocy” gospodarczej. Narusza on suwerenność również rozwiniętych państw kapitalistycznych. Panująca burżuazja monopolistyczna wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych związana sojuszem z amerykańskim imperializmem składa w ofierze suwerenność swoich krajów, licząc na to, iż dzięki poparciu imperialistów USA zdławi rewolucyjne siły wyzwolenicze, pozabawi mas pracujące swobodę demokratycznych, przeszkodzi walce mas ludowych o postęp społeczny. Imperializm amerykański wciąga te kraje do wyścigu zbrojeń, do polityki przygotowania nowej agresywnej wojny oraz do działalności dywersyjnej przeciwko państwom socjalistycznym i państwom neutralnym.

Bieg wydarzeń międzynarodowych w ciągu ostatnich lat dostarczył wiele nowych dowodów na to, że imperializm amerykański jest główną ostoją reakcji światowej i międzynarodowym żandarmem, wrogiem narodów całego świata.

Narody coraz bardziej zdecydowanie powstają do walki z imperializmem. Rozwija się gigantyczna bitwa między siłami pracy i kapitału, demokracji i reakcji, wolności i kolonializmu.

Zwycięstwo socjalizmu w licznej grupie krajów Europy i Azji — głosi dalej oświadczenie — obejmujących trzecią część ludzkości, potężny wzrost sił walczących o socjalizm na całym świecie oraz stałe osłabianie pozycji imperializmu we współzawodnictwie gospodarczym z socjalizmem; nowy, potężny przypływ walki narodowo-wyzwoleńczej i coraz szybszy rozkład systemu kolonialnego; wzrost chwinię całego kapitalistycznego systemu gospodarki światowej; zaostrzenie się sprzeczności kapitalizmu w rezultacie rozwoju kapitalizmu państwowo-monopolistycznego i wzrostu militarystki; pogłębianie się sprzeczności między monopolami a interesami całego narodu; likwidowanie demokracji burżuazyjnej, tendencja do autokratycznych i faszystowskich metod rządzenia; głęboki kryzys burżuazyjnej polityki i ideologii — oto dowody, że w rozwoju ogólnego kryzysu kapitalizmu nastąpił nowy etap. Swoistość tego etapu polega na tym, że powstał on nie w związku z wojną światową, lecz w warunkach współzawodnictwa i walki dwóch systemów, w warunkach coraz większych przesunięć w układzie sił na rzecz socjalizmu, gwałtownego zaostrzenia się wszystkich sprzeczności imperializmu, w warunkach gdy pomyślna walka sił pokojowych o rzeczywistnie i utrwalenie pokojowego współistnienia nie pozwoliła imperialistom przy pomocy ich agresywnych działań na zburzenie światowego pokoju, w warunkach przypływu walki szerokiej mas ludowych o demokrację, wyzwolenie narodowe i socjalizm.

II

Światowy system socjalistyczny wkroczył w nowy etap swego rozwoju. Związek Radziecki pomyślnie realizuje rozwinięte budownictwo społeczeństwa komunistycznego. Inne kraje obozu socjalistycznego pomyślnie zakładają fundamenty socjalizmu, a niektóre spośród nich wkroczyły już w okres budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

W skali całego systemu socjalizmu odniosł decydujące zwycięstwa. Zwycięstwa są wyrazem triumfu marksizmu-leninizmu i dobitnie ukazują wszystkim narodom znajdującym się pod jarzmem kapitalizmu, że społeczeństwo, zorganizowane na zasadach marksizmu-leninizmu stwarza nieograniczone możliwości rozkwitu gospodarki i kultury, wysokiej stopy życiowej, pokojowego i szczęśliwego bytu ludności.

Naród radziecki wykonując pomyślnie siedmioletni plan rozwoju gospodarki narodowej w szybkim tempie tworzy materialno-techniczną bazę komunizmu. Nauka radziecka otworzyła nową erę w rozwoju światowej cywilizacji, zapoczątkowała zdobywanie przestrzeni kosmicznej, dobitnie demonstrowując potęgę gospodarczą i techniczną obozu socjalistycznego. Związek Radziecki pierwszy w dziejach toruje drogę całej ludzkości ku komunizmowi. Daje on najbardziej wymowny przykład i stał się najpotężniejszą ostoją na rodów całego świata w ich walce o pokój, swobodę demokratyczną, niezawisłość narodową i postęp społeczny.

Revolucja ludowa w Chinach zadała druzgocący cios pojęciu imperializmu w Azji, w ogromnym stopniu przyczyniła się do zmiany układu sił na świecie na korzyść socjalizmu. Dodała ona nowego potężnego bodźca ruchowi narodowo-wyzwoleńczemu i wywarła olbrzymi wpływ na narody, zwłaszcza Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej.

Republiki demokracji ludowej: Albania, Bułgaria, Chiny, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Mongolia, Niemiecka Republika Demokratyczna, Polska, Rumunia, Węgry, Wietnamska Republika Demokratyczna razem z wielkim Związkiem Radzieckim utworzyły potężny obóz socjalistyczny i osiągnęły w krótkim okresie historycznym ogromne sukcesy w budownictwie socjalizmu.

Władza ludowa w tych krajach dowiodła swej niezachwianej trwałości. W gospodarce narodowej dominującą rolę odgrywają socjalistyczne stosunki produkcji; na zawsze został zniesiony lub też jest pomyślnie likwidowany wyzysk człowieka przez człowieka. Pomyślna realizacja polityki socjalistycznego uprzedmiotowienia zapewniła rozkwit gospodarki krajom socjalistycznym, których ekonomika rozwija się znacznie szybciej niż w krajach kapitalistycznych. Wszystkie kraje socjalistyczne stworzyły rozwinięty przemysł; kraje w przeszłości rolnicze przekształciły się lub też przekształcają w kraje przemysłowo-rolnicze.

We wszystkich krajach demokracji ludowej w ciągu ostatnich lat został już rozwiązany lub jest pomyślnie rozwiązywany najtrudniejszy problem budownictwa socjalistycznego — dobrowolne przejście chłopstwa z drogi drobnej indywidualnej gospodarki na drogę wielkiej socjalistycznej gospodarki spółdzielczej. Leninowski plan spółdzielczy dowiódł swej wielkiej żywotności zarówno w krajach, gdzie istniała długotrwała tradycja głębokiego przywiązania chłopstwa do prywatnej własności ziemi, jak i w krajach w których niedawno zlikwidowano stosunki feudalne. Utrwalił się braterski sojusz robotników i chłopów pod kierownictwem klasy robotniczej, sojusz którego zachowanie i utrwalenie stanowią, jak uczył W. I. Lenin, należną zasadę dyktatury proletariatu.

Obecnie nie tylko w Związku Radzieckim, lecz również w innych krajach socjalistycznych zostają zlikwidowane społeczno-ekonomiczne przesłanki restauracji kapitalizmu. Zjednoczone siły obozu socjalistycznego niezawodnie zabezpieczają każdy kraj socjalistyczny przed zamachami ze strony reakcji imperialistycznej. Tak więc zespolenie państw socjalistycznych w jednolity obozie krzepnąca jedność i stała rosnąca potęga tego obozu zapewniają w ramach całego systemu całkowite zwycięstwo socjalizmu.

Po omówieniu doświadczeń rozwoju krajów socjalistycznych, oświadczenie głosi: światowy ekonomiczny system socjalizmu jednolitym spójnym socjalistycznym stosunkom produkcji; rozwija się on w oparciu o prawa ekonomiczne socjalizmu. Interesy pomyślnego rozwoju te-

go systemu wymagają: konsekwentnego stosowania w budownictwie socjalistycznym prawa planowego, proporcjonalnego rozwoju; rozwijania twórczej inicjatywy mas ludowych, stałego doskonalenia systemu międzynarodowego podziału pracy w drodze koordynacji planów gospodarki narodowej, specjalizacji i kooperacji produkcji w ramach światowego systemu socjalistycznego na zasadzie dobrowoli, wzajemnych korzyści i wszechstronnego podnoszenia poziomu naukowego, technicznego; studiowania wspólnych doświadczeń, umacniania współpracy i braterskiej pomocy wzajemnej; stopniowego przechwytywania na tej podstawie historycznie ukształtowanych różnic w poziomie rozwoju gospodarczego oraz tworzenia materialnej bazy dla mniej lub więcej jednoczesnego przejścia wszystkich narodów z systemu socjalistycznego do komunizmu.

Partie komunistyczne i robotnicze krajów socjalistycznych uważają za swój międzynarodowy obowiązek, aby rozwijając w szybkim tempie produkcję przemysłową i rolną każdego kraju odpowiednio do istniejących możliwości, w całej pełni wykorzystywać wszystkie zasoby systemu socjalistycznego i zasoby wewnętrzne każdego kraju w celu rozwiązania wspólnymi siłami i w jak najkrótszym czasie historycznego zadania prześcignięcia światowego systemu kapitalistycznego pod względem globalnej produkcji przemysłu i rolnictwa, a następnie prześcignięcia najbardziej gospodarczo rozwiniętych krajów kapitalistycznych, pod względem poziomu produkcji na głowę ludności i stopy życiowej.

Obóz socjalistyczny — to społeczna, gospodarcza i polityczna wspólnota wolnych i suwerennych narodów, zespolonych ścisłymi więzami międzynarodowej solidarności socjalistycznej, jednocią wspólnych interesów i celów, narodów, kroczących drogą socjalizmu i komunizmu. Niewzruszonym prawem stosunków wzajemnych między krajami socjalistycznymi jest ścisłe przestrzeganie zasad marksizmu-leninizmu i międzynarodowego socjalistycznego. W obozie socjalistycznym jest zapewnione prawdziwe równouprawnienie i samodzielność każdego należącego doń kraju. Państwa socjalistyczne, kierując się zasadami całkowitego równouprawnienia, wzajemnych korzyści i wzajemnej, przyjacielskiej pomocy, doskonałą wszechstronną współpracę gospodarczą, polityczną i kulturalną, co odpowiada zarówno interesom każdego kraju socjalistycznego, jak i obozu socjalistycznego w całości.

Jedno z największych osiągnięć światowego systemu socjalistycznego polega na potwierdzeniu w praktyce tezy marksistowsko-leninowskiej, że wraz z zanikiem antagonizmu klas, zanika antagonizm narodów. W przeciwieństwie do praw ustroju kapitalistycznego, dla którego charakterystyczne są sprzeczności antagonistyczne między klasami, narodami i państwami, sprzeczności, prowadzące do starć wojennych, system socjalistyczny z natury swej nie zawiera obiektywnych przyczyn powstania sprzeczności i konfliktów między wchodzącymi w jego skład narodami i państwami, jego rozwój prowadzi do coraz ściślejzego zespolenia państw i narodów, do umocnienia wszystkich form współpracy między nimi.

Wspólne interesy narodów krajów socjalistycznych — stwierdza następnie oświadczenie — interesy sprawy socjalizmu i pokoju wymagają właściwego kojarzenia w polityce zasad socjalistycznego międzynarodowego i patriotyzmu. Na każdej partii komunistycznej, która stała się partią rządzącą w państwie, spoczywa historyczna odpowiedzialność zarówno za losy jej kraju, jak i całego obozu socjalistycznego.

Partie komunistyczne i robotnicze stale wychowują masę pracującą w duchu internationalizmu socjalistycznego, w duchu nieprzejednania wobec wszelkich przejawów nacjonalizmu i szowinizmu. W żwawości i jednoci partii komunistycznych i robotniczych, narodów krajów socjalistycznych, w ich wierności nauce marksistowsko-leninowskiej — tkwi główne źródło siły i niezwykłości każdego kraju socjalistycznego z osobna i obozu socjalistycznego, jako całości.

III

Najbardziej palącym problemem naszych czasów — jest problem wojny i pokoju — czytamy dalej w oświadczeniu.

Wojna nieodłącznie towarzyszy kapitalizmowi. System wyzysku człowieka przez człowieka i system eksterminacji człowieka przez człowieka — to dwie strony ustroju kapitalistycznego.

Narody wszystkich krajów wiedzą, że niebezpieczeństwo nowej wojny światowej jeszcze nie minęło. Główną siłą agresji i wojny — to imperializm amerykański.

Siły imperialistyczne: USA, Anglii i Francji weszły w zbrodniczą znowę z imperializmem zachodniomocnym. W Niemczech Zachodnich wskrzeszony został militarystka, forsuje się odbudowę regularnej, masowej armii pod dowództwem generałów hitlerowskich, którą imperialiści amerykańscy wyposażają w broń rakietową i inne, najnowsze środki masowej zagłady; wywołuje to stanowcze i coraz liczniejsze protesty ze strony miłujących pokój narodów. Tej agresywnej armii udziela się baz wojskowych we Francji i w innych krajach zachodniomocnych. Groźba dla pokoju i bezpieczeństwa narodów Europy ze strony imperializmu zachodniomocnego wzrasta. Odwetowcy zachodniomocni oświadczają otwarcie, że dążą do rewizji granic, ustalonych po II wojnie światowej. Militarysta zachodniomocny podobnie, jak w swoim czasie klika hitlerowska, przygotowuje wojnę przeciwko krajom socjalistycznym i innym państwom Europy, dążą do realizacji swych własnych planów agresji. Berlin zachodni przekształcono w ognisko prowokacji międzynarodowych. Państwo bońskie stało się głównym wrogiem pokojowego współistnienia, rozbrojenia i rozładowania napięcia w Europie.

Agresywnym planom imperializmu zachodniomocnego należy przeciwstawić zespoloną potęgę wszystkich pokojowych państw i narodów Europy. W walce przeciwko agresywnym poczynaniom militarystki zachodniomocnej, szczególnie rolę odgrywa Niemiecka Republika Demokratyczna. Uczestnicy narady uważają za obowiązek wszystkich państw obozu socjalistycznego, wszystkich miłujących pokój narodów bronić nieetykalności NRD — forpoczty socjalizmu w Europie zachodniej, prawdziwej wyrazicielki pokojowych dążeń narodu niemieckiego.

Imperialiści USA rozniecają ognisko wojny również na Dalekim Wschodzie. Gwałcą niezawisłość narodu japońskiego, wbrew jego woli, w znowie z japońskimi reakcyjnymi kłami rządzącymi narzucili Japonii nowy układ militarny, którego agresywne cele wymierzone są przeciwko Związkowi Radzieckiemu, Chińskiej Republice Ludowej i innym państwom miłującym pokój. Amerykańscy zaborcy okupowali należącą do Chińskiej Republiki Ludowej wyspę Tajwan i Koreę Południową, coraz aktywniej wtarcąją się do spraw południowego Wietnamu; przekształcają terytoria w ogniska niebezpiecznych wojennych prowokacji i awantur. Imperialiści amerykańscy grożą agresją Kuby, wtarcąją się do spraw narodów Ameryki Łacińskiej, Afryki i Bl-

komunistycznych i robotniczych (skrót)

skiego Wschodu dąży do stworzenia nowych ognisk wojennych w różnych częściach świata.

Oświadczenie omawia poczynania imperialistów amerykańskich zmierzające do wzmagania „zimnej wojny” i stwierdza:

Agresywna istota imperializmu nie ulega zmianie. Powstały jednakże realne siły zdolne udaremnić jego agresywne plany. Fatalna nieuchronność wojny nie istnieje. Gdyby zależało to tylko od woli imperialistów, dawno wtrąciłiby oni ludność w otchłań nieszczęść i okropności nowej wojny światowej. Minęły jednakże czasy, gdy imperialiści mogli dowolnie rozstrzygać: czy będzie wojna czy też jej nie będzie. Niejednokrotnie w ciągu ostatnich lat imperialiści przez rozpętywanie lokalnych wojen stawiali ludność na krawędzi katastrofy światowej. Zdecydowane stanowisko ZSRR, innych państw socjalistycznych i wszystkich sił pokojowych położyło kres interwencji angielsko-francusko-izraelskiej w Egipcie, zapobiegło interwencji zbrojnej imperialistów w Syrii, Iraku i w niektórych innych krajach. Bohaterski naród algierski w dalszym ciągu mężnie walczy o niezawisłość i wolność. Coraz bardziej zdecydowanej odprowy udzielają zbrodniczym poczynaniom imperialistów narody Konga i Laosu. Doświadczenie potwierdza, że można skutecznie walczyć przeciwko wojnom lokalnym rozpętywanym przez imperialistów i skutecznie tłumić ogniska takich wojen.

Nadszedł czas, gdy można udaremnić próby rozpętnia wojny światowej przez agresorów imperialistycznych. Zjednoczonym wysiłkiem światowego obozu socjalistycznego, międzynarodowej klasy robotniczej, ruchu narodo-wyzwoleńczego, wszystkich krajów występujących przeciwko wojnie i wszystkich sił pokojowych można zapobiec wojnie światowej.

W interesie utrzymania pokoju na całym świecie niezbędny jest jak najszerszy zjednoczony front zwolenników pokoju, bojowników przeciwko inspirowanej przez imperializm amerykański polityce agresji i wojny. Zespolone i aktywne działania wszystkich sił pokojowych jest w stanie zachować pokój i zapobiec nowej wojnie.

Przed wszystkimi siłami demokratycznymi i pokojowymi nie stoi obecnie bardziej palące zadanie niż ochronienie ludności przed światową katastrofą termojądrową. Niesłychanie niszczycielski charakter współczesnej techniki wojennej bezwzględnie nakazuje, aby główne wysiłki wszystkich antywojennych sił pokojowych skoncentrowane zostały na sprawie zapobieżenia wojnie. Nie można odroczyć walki przeciwko wojnie do chwili, gdy wojna wybuchnie, wówczas bowiem dla wielu obszarów świata i ich ludności będzie już za późno na prowadzenie walki.

Walkę przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny należy rozwijać nie czekając aż zaczną padać bomby atomowe i wodorowe. Walkę tę należy prowadzić już teraz, z ciągłym narastającym rozmachem. Rzecz główna — to we właściwym czasie okiełznać agresorów, zapobiec wojnie, nie dać jej wybuchnąć.

Oświadczenie wskazuje metody walki o pokój i głosi następująco:

Zaprzestanie wyścigu zbrojeń, zakaz broni atomowej, doświadczeń z bronią atomową i jej produkcji, zlikwidowanie obcych baz wojskowych na terytoriach, rozwiązać bloki militarne, zawrzeć traktat pokojowy z Niemcami, przekształcić Berlin zachodni w zdemilitaryzowane wolne miasto, udaremnić agresywne kłownia odwetowych zachodni Niemców, nie dopuścić do wskrzeszenia militarystyki japońskiej — oto zadania, których rozwiązanie, zdaniem komunistów, jest przede wszystkim nie-

zbędne dla zapewnienia pokoju.

Historia nałożyła wielką odpowiedzialność za zapobieżenie nowej wojnie światowej w pierwszym rzędzie na międzynarodową klasę robotniczą. Imperialiści knują znowu i łączą się aby rozpętać wojnę termojądrową. Międzynarodowa klasa robotnicza powinna zwrócić swoje szeregi, aby uratować ludność od katastrofy nowej wojny światowej. Żadne różnice w sprawach politycznych, religijnych i innych nie powinny przeszkadzać zespoleniu wszystkich sił klasy robotniczej przeciwko niebezpieczeństwu wojny. Wybiła godzina kiedy trzeba przeciwstawić siłom wojny potężną wolę i jedność działania wszystkich oddziałów i organizacji proletariatu międzynarodowego, zjednoczyć wszystkie jego siły w imię zapobieżenia wojnie i utrzymania pokoju!

Partie komunistyczne uważają walkę o pokój za swoje naczelną zadanie. Wzywają one klasę robotniczą, związki zawodowe, stowarzyszenia i organizacje spółdzielcze, kobiece i młodzieżowe, wszystkich ludzi pracy bez względu na przekonania polityczne i religijne, aby drogą masowej walki udzielili zdecydowanej odprowy wszelkim agresywnym poczynaniom imperialistów.

Jeżeli zaś szaleńcy imperialistyczni rozpętają wojnę — narody obalą i pogrzebią kapitalizm.

Niewzruszoną podstawą polityki zagranicznej krajów socjalistycznych stanowi leninowska zasada pokojowego współistnienia i gospodarczego współzawodnictwa krajów socjalistycznych z krajami kapitalistycznymi. W warunkach pokoju ustroj socjalistyczny coraz wyraźniej ujawnia swą wyższość nad ustrojem kapitalistycznym we wszystkich dziedzinach gospodarki, kultury, nauki i techniki. Najbliższa przyszłość przyniesie nowe sukcesy siłom pokoju i socjalizmu. ZSRR przekształci się w czołowe mocarstwo prze myślowe świata. Potężnym krajem przemysłowym staną się Chiny. System socjalistyczny będzie wytwarzać przeszło połowę światowej produkcji przemysłowej. Strefa pokoju rozszerzy się jeszcze bardziej. Ruch robotniczy w krajach kapitalistycznych oraz ruch narodo-wyzwoleńczy w koloniach i krajach zależnych odniosą nowe zwycięstwa. Zakończy się rozkład systemu kolonialnego. Przewaga sił socjalizmu i pokoju stanie się absolutną.

W tych warunkach, jeszcze przed całkowitym zwycięstwem socjalizmu na ziemi, przy zachowaniu kapitalizmu w części świata, powstanie realna możliwość wyeliminowania wojny światowej z życia społeczeństwa.

Zwycięstwo socjalizmu na całym świecie ostatecznie usunie socjalne i narodowe przyczyny wszelkich wojen.

Pokoju współistnienie między państwami o różnych ustrojach, albo niszczycielska wojna — tylko taka jest dziś alternatywa. Innego wyjścia nie ma.

Polityka pokojowego współistnienia odpowiada najżywniejszym interesom wszystkich narodów, wszystkich, którzy nie chcą nowych krwawych wojen i domaga się trwałego pokoju. Ta polityka przyczynia się do umocnienia pozycji socjalizmu, do wzrostu prestiżu i międzynarodowych wpływów krajów socjalistycznych, podnosi autorytet i wpływy partii komunistycznych w krajach kapitalistycznych. Pokój to wierny sojusznik socjalizmu, albowiem czas pracuje dla socjalizmu, przeciwko kapitalizmowi.

Linia pokojowego współistnienia — to linia mobilizacji mas, rozwijania aktywnych działań przeciwko wrogom pokoju.

Pokoju współistnienie państw nie oznacza, jak twierdzą rewizjoniści, wyrzeczenia się walki klasowej. Współistnienie państw o różnych ustrojach społecznych jest formą walki klasowej między socja-

lizmem a kapitalizmem. W warunkach pokojowego współistnienia powstają sprzyjające możliwości rozwijania walki klasowej w krajach kapitalistycznych, ruchu narodo-wyzwoleńczego narodów krajów kolonialnych i zależnych. Z kolei sukcesy rewolucyjnej walki klasowej i narodo-wyzwoleńczej przyczyniają się do utrwalenia pokojowego współistnienia.

Pokoju współistnienie państw o różnych ustrojach społecznych nie oznacza pojednania między ideologią socjalistyczną a burżuazyjną. Przeciwnie, zakłada ono spótygowanie walki klasy robotniczej, wszystkich partii komunistycznych o triumf idei socjalistycznych. Jednakże spory ideologiczne i polityczne między państwami nie powinny być rozstrzygane w drodze wojny.

Narada uważa, że rzeczywistnienie programu powszechnego i całkowitego rozbrojenia, wysuniętego przez Związek Radziecki, miałoby historyczne znaczenie dla losów ludzkości. Urzeczywistnienie tego programu — oznacza zlikwidowanie samej możliwości wojen między państwami. Ale jego rzeczywistnienie nie jest rzeczą łatwą. Natrafia on na zacięty opór imperialistów. Toteż konieczna jest aktywna i zdecydowana walka z agresywnymi siłami imperializmu o wcielenie tego programu w życie.

Po określeniu metod walki z wyścigiem zbrojeń, oświadczenie głosi: swą misję historyczną komuniści widzą nie tylko w tym, ażeby znieść w skali światowej wyzysk i nędzę i na zawsze wyeliminować z życia ludzkości możliwość wszelkiej wojny, lecz i w tym, aby już we współczesnej epoce uwolnić ludność od kosmaru nowej wojny światowej. Partie komunistyczne wszystkich krajów poświęcą wszystkie swe siły i całą energię w spełnieniu tej wielkiej historycznej misji.

IV

Na ogromnych obszarach świata zatriumfowały rewolucje narodo-wyzwoleńcze. W ciągu 15 lat powojennych powstało w Azji i Afryce około 40 nowych suwerennych państw. Zwycięstwo rewolucji kubańskiej dodało potężnego bodźca walce narodów Ameryki Łacińskiej o całkowite wyzolenie narodowe. Nadszedł nowy okres dziejowy w życiu ludzkości: wyzwolone narody Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej stały się aktywnymi uczestnikami w międzynarodowej polityce.

Całkowity krach kolonializmu jest nieunikniony. Zalamanie się systemu niewoli kolonialnej pod naporem ruchu narodo-wyzwoleńczego — to drugie co do swej historycznej wagi zjawisko po utworzeniu światowego systemu socjalizmu.

Żywotne zadania ruchu narodo-wego w krajach — głosi w dalszym ciągu oświadczenie — które zrzuciły jarzmo kolonialne można pomyślnie rozwiązać jedynie pod warunkiem zdecydowanej walki z imperializmem i resztkami feudalizmu, przez zespolenie w zjednoczony narodo-wy front demokratyczny wszystkich patriotycznych sił narodu. Umocnienie samodzielności politycznej, dokonanie przeobrażeń agrarnych w interesie chłopów, likwidacja pozostałości i przyżytków feudalizmu — wykarczowanie ekonomicznych korzeni panowania imperializmu, ograniczenie i wyeliminowanie z gospodarki obcych monopolów, stworzenie i rozwój przemysłu narodo-wego, podniesienie stopy życiowej ludności, demokratyzacja życia społecznego, realizacja niezależnej pokojowej polityki zagranicznej, rozwój współpracy gospodarczej i kulturalnej z krajami socjalistycznymi i innymi krajami zaprzyjaźnionymi — oto ogólnonarodowe zadania demokratyczne na których gruncie w krajach wyzwolonych mogą się jednoczyć i rzeczywistnie zjednoczyć siły pokojowe i siły narodu.

Sojusz klasy robotniczej i chłopstwa stanowi najważniejszą siłę, gdy chodzi o wywalczenie i obronę niezawisłości narodowej, o dokonanie głębokich przeobrażeń demokratycznych i zapewnienie postępu społecznego. Ten sojusz powinien być fundamentem szerokiego frontu narodo-wego. W obecnych warunkach burżuazja narodowa krajów kolonialnych i zależnych, nie związana z kolami imperialistycznymi jest obiektywnie zainteresowana w rzeczywistnieniu podstawowych zadań rewolucji antyimperialistycznej i antyfeudalnej, wobec czego zachowuje zdolność uczestnictwa w rewolucyjnej walce przeciwko imperializmowi i feudalizmowi. W tym sensie ma ona charakter postępowy. Jest ona jednak chwiejna i mimo swej postępowości skłonna do ugody z imperializmem i feudalizmem. Ze względu na dwoisty charakter burżuazji narodo-wego stopień jej udziału w rewolucji jest rozmaity w różnych krajach. Zależy to od konkretnych warunków, od zmian w układzie sił klasowych, od ostrości przeciwnieństw między imperializmem, feudalizmem i masami ludowymi, od głębi sprzeczności między imperializmem, feudalizmem i burżuazją narodową.

We współczesnych warunkach historycznych wytwarzają się w wielu krajach pomysłowe warunki międzynarodowe i wewnętrzne dla powstania niezależnego państwa demokracji narodowej, to jest państwa konsekwentnie broniącego swej niezależności politycznej i ekonomicznej, walczącego z imperializmem i jego blokami militarnymi oraz przeciw bazom wojskowym na swoim terytorium, państwa walczącego przeciwko nowym formom kolonializmu i penetracji kapitału imperialistycznego, państwa odrzucającego dyktatorskie i despotyczne metody rządów, państwa, w którym lud ma zapewnione szerokie prawa i swobody demokratyczne (wolność słowa, prasy, zgromadzeń, demonstracji, tworzenia partii politycznych i organizacji społecznych), w którym ma możliwość walki o reformę rolną i o zaspokojenie innych zadań w dziedzinie przeobrażeń demokratycznych i socjalnych, w którym ma możliwość udziału w kształtowaniu polityki państwa.

Oświadczenie podkreśla rolę państw demokracji narodowej oraz zadania partii komunistycznych w walce o całkowite zlikwidowanie kolonializmu. Z kolei czytamy:

Całkowita i ostateczna likwidacja reżimu kolonialnego we wszystkich jego formach i przejawach jest podyktowana przez cały bieg dziejów świata w ostatnich dziesięcioleciach. Wszystkim ludom, które dźwigają jeszcze kajdany kolonializmu, należy udzielić wszechstronnego poparcia, aby mogły zdobyć niezawisłość narodową! Należy znieść wszelkie formy ucisku kolonialnego! Likwidacja kolonializmu mieć będzie ogromne znaczenie również dla złagodzenia napięcia międzynarodowego i utrwalenia powszechnego pokoju.

Wszystkie kraje socjalistyczne, międzynarodowy ruch robotniczy i komunistyczny uważają za swój obowiązek udzielania ze wszelkich miar poparcia moralnego i materialnego narodom walczącym o wyzwolenie od ucisku imperialistycznego i kolonialnego.

V

Nowy układ sił na arenie światowej otwiera przed partiami komunistycznymi i robotniczymi nowe możliwości rozwiązania stojących przed nimi historycznych zadań walki o pokój, niezawisłość narodową, demokrację, socjalizm.

We współczesnych warunkach główne uderzenie kieruje się w sposób coraz bardziej zdecydowany przeciwko monopolom kapitalistycznym jako głównym winowajcom wyścigu zbrojeń, ostoi reakcji i agre-

sji, przeciwko całemu systemowi kapitalizmu państwowo-monopolistycznego stojącego na straży ich interesów.

W poszczególnych nieuropejskich rozwiniętych krajach kapitalistycznych znajdują się pod politycznym, ekonomicznym i militarnym panowaniem imperializmu amerykańskiego klasa robotnicza i masy ludowe kierują swe natarcie głównie przeciwko panowaniu imperializmu amerykańskiego, jak również przeciwko kapitałowi monopolistycznemu i innym siłom wewnętrznej reakcji, które sprzedają interesy narodu.

Wielkie monopole prowadzą na wszystkich odcinkach natarcie na interesy klasy robotniczej i szerokich mas ludowych.

Monopole dążą do zniszczenia lub do maksymalnego uszczuplenia demokratycznych praw mas ludowych. W niektórych krajach sroży się nadal jawny terror faszystowski. W szeregu krajów potęguje się proces faszyzacji w nowych formach: dyktatorskie metody rządzenia łączą się z fikcją parlamentarizmu pozabawionego demokratycznej treści i sprowadzonego do czystej formalności. Liczne organizacje demokratyczne stawiane są poza prawem wobec czego muszą one schodzić w podziemie, tysiące bojowników o sprawę klasy robotniczej, o sprawę pokoju wtrącono do więzień.

Likwidacja panowania monopolu leży w żywotnych interesach klasy robotniczej, chłopa, inteligencji, drobnej i średniej burżuazji miejskiej. Kształtują się warunki sprzyjające zespoleniu wszystkich tych sił.

Komuniści wypowiadają się za ogólną demokratyzacją życia gospodarczego i społecznego, wszystkich organizacji i instytucji administracyjnych, politycznych i kulturalnych.

Walkę o demokrację uważają komuniści za integralną część walki o socjalizm.

Pierwszorządnej doniosłości dla zwiększenia ciężaru gatunkowego klasy robotniczej w życiu politycznym i dla skutecznej obrony przez nią swych interesów, nabiera przywrócenie jednoci ruchu związkowego w krajach, gdzie istnieje w nim rozłam, jak również w skali międzynarodowej. Ludzie pracy należący do różnych związków zawodowych mają wspólne interesy. W największych bitwach klasowych ostatnich lat ielektro różne zrzeszenia związkowe występowały wspólnie osiągały z reguły własne dzięki jednoci zaspokojenie żądań mas pracujących.

Decydującą rolę w walce o rzeczywistnienie przez masy ludowe krajów kapitalistycznych ich żądań powinien odegrać sojusz klasy robotniczej z chłopami pracującymi, stawiący główną siłę napędową socjalnej rewolucji.

Główną przeszkodą na drodze do osiągnięcia swych celów przez klasę robotniczą po zostaje nadal rozłam w jej szeregach, którego utrzymanie w skali narodowej i międzynarodowej leży w interesie klas panujących, prawicowych przywódców socjal-demokracji i reakcyjnych przywódców związków zawodowych. Komuniści walczą stanowczo o przezwyciężenie tego rozłamu.

Imperialiści i reakcjoniści różnych krajów stosują obok środków represji środki oszustwa i przekupstwa w celu rozbicia i poderwania spistości klasy robotniczej. Wydarcie ostatnich lat raz jeszcze potwierdziły, że ten rozłam podważa pozycję klasy robotniczej i jest na rękę jedynie reakcji imperialistycznej.

Niektórzy prawicowi przywódcy socjaldemokratyczni otwarcie przeszli na pozycję imperializmu, bronią systemu kapitalistycznego, powodują rozłam w klasie robotniczej. Z powodu swej wrogości do komunizmu i strachu przed rosnącym wpływem socjalizmu na arenie światowej kapitulują oni przed siłami reakcyjnymi i konserwatywnymi.

Komuniści będą kontynuować krytykę pozycji ideologicznych i prawicowo-opportunistycznej praktyki socjaldemokracji, kontynuować działalność, skłaniając masy socjaldemokratyczne do przechodzenia na pozycję konsekwentnej walki klasowej z kapitalizmem, o zwycięstwo socjalizmu. Komuniści są niezłomnie przekonani, że istniejące między nimi a socjaldemokratami rozbieżności ideowe, nie powinny stać na przeszkodzie wymianę poglądów na palące problemy ruchu robotniczego, ani przeszkadzać wspólnej walce, zwłaszcza przeciwko niebezpieczeństwu wojny.

Komuniści widzą w ludziach pracy — socjaldemokratach swych braci klasowych. Współpracują oni często z nimi w związkach zawodowych i innych organizacjach i wspólnie walczą o interesy klasy robotniczej i całego ludu.

Żywotne interesy ruchu robotniczego stanowczo wymagają, aby partie komunistyczne i socjaldemokratyczne poszły drogą wspólnego działania w skali narodowej i międzynarodowej, w walce o niezwłoczny zakaz wytwarzania i stosowania broni jądrowej oraz prób z tą bronią, w walce o utworzenie stref bezałomowych, realizację powszechnego i całkowitego rozbrojenia pod kontrolą międzynarodową, o likwidację baz wojskowych na obcych terytoriach, wycofanie wojsk cudzoziemskich, o przyjsie z pomocą ruchowi narodo-wyzwoleńczemu ludów krajów kolonialnych i zależnych, o zapewnienie suwerenności narodowej, umocnienie demokracji i odparcie niebezpieczeństwa faszystowskiego, o podniesienie stopy życiowej ludzi pracy, skrócenie tygodnia roboczego bez redukcji płacy itd. Miliony socjaldemokratów i niektóre partie socjaldemokratyczne wypowiedziały się już w tej lub innej formie za rozwiązanie tych zadań. Można śmiało stwierdzić, że klasa robotnicza wielu krajów kapitalistycznych mogłaby, po przewyciężeniu rozłamu w swych szeregach, po zapewnieniu jednoci działania wszystkich swoich oddziałów, zadać ciężki cios polityce kół rządzących krajów kapitalistycznych i zmusić je, aby zaprzestały przygotowań do nowej wojny, mogłaby odparć natarcie kapitału monopolistycznego, zapewnić zaspokojenie wszystkich swoich żywotnych, bytowych i demokratycznych żądań.

Partie komunistyczne występują za nawiązaniem współpracy z partiami socjalistycznymi zarówno w walce o polepszenie warunków bytu ludzi pracy, o rozszerzenie i utrzymanie ich praw demokratycznych, zdobycie i obronę niepodległości narodowej, o pokój między narodami, jak i w walce o zdobycie władzy i zbudowanie socjalizmu.

Reakcja imperialistyczna, stając się wywołacem nieufności do ruchu komunistycznego i jego ideologii, nadal straszy masy, twierdząc, jakoby komunistom potrzebne były wojny między państwami dla obalenia ustroju kapitalistycznego i ustanowienia socjalistycznego porządku. Partie komunistyczne stanowczo odrzucają to oszczerstwo. Rozpętały wojny światowe, faktyczne przez imperialistów, zakończyły się rewolucjami socjalistycznymi, bynajmniej, nie znaczy, że droga do rewolucji społecznej musi prowadzić poprzez wojnę światową, zwłaszcza w naszej epoce, kiedy istnieje potężny, światowy system socjalizmu. Marksisci-leninowcy nigdy nie uważali, że droga ku rewolucji socjalnej prowadzi poprzez wojny między państwami.

Wybór tego lub innego ustroju społecznego — to nieodłączne prawo narodu każdego kraju. Rewolucja socjalistyczna nie może być importowana i narzucona z zewnątrz. Stanowi ona wynik wewnętrznych, rozwoju każdego kraju, skrajnego zaostrzenia się w nim sprzeczności społecznych. Partie komunistyczne, kierując się nauką marksistowsko-leninową

(Dokończenie na str. 4)

Oświadczenie narady przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych

(Dokończenie ze str. 3)

ska, były zawsze przeciwnie ekspozycji rewolucji. Równocześnie zwalczały one zdecydowanie imperialistyczny eksport kontrrewolucji. Partie te uważają, że ich internacjonalistycznym obowiązkiem jest wzywać narody wszystkich krajów do zespłania się, do mobilizacji wszystkich swoich sił wewnętrznych, do aktywnego działania, aby w oparciu o potęgę światowego systemu socjalistycznego — pokrzyżować albo zdecydowanie odeprzeć ingerencję imperialistów w sprawy narodu każdego kraju, który wszechł rewolucję.

Z kolei oświadczenie głosi: partie komunistyczne po twierdzeniu tezy deklaracji z 1957 roku w sprawie form przejścia poszczególnych krajów od kapitalizmu do socjalizmu.

W obecnych warunkach w szeregu krajów kapitalistycznych klasa robotnicza ze swym przodującym oddziałem na czele ma w oparciu o front robotniczy i ludowy oraz o inne ewentualne formy porozumienia i współpracy politycznej różnych partii i organizacji społecznych — możliwość zjednoczenia większości narodu, zdobycia władzy państwowej bez wojny domowej oraz ma możliwość zapewnienia przejścia podstawowych środków produkcji w ręce ludu. Oparając się na większość narodu i udzielając zdecydowanej odprawy elementom oportunistycznym i niezadowolonym do wyrzeczenia się polityki ugody z kapitalistami i obszarnikami, klasa robotnicza ma możliwość zadania klęski reakcyjnemu siłom antyludowym, zdobycia trwałej większości w parlamencie, przekształcenia parlamentu z narzędzia służącego klasowym interesom burżuazji w narzędzie służące ludowi pracującemu, rozwijania poza parlamentem szerokiej masowej walki, złamania oporu sił reakcyjnych i stworzenia warunków niezbędnych do dokonania rewolucji socjalistycznej w sposób pokojowy.

W sytuacji, gdy klasy wyzyskujące uciekają się do przemocy nad narodami, należy też się liczyć z inną możliwością — z możliwością przejścia do socjalizmu nie w sposób pokojowy.

Leninizm uczy i doświadczenie dziejowe potwierdza, że klasy panujące dobrowolnie władzy nie oddają. Stopień zacietości oraz formy walki klasowej będą w tych warunkach zależały nie tyle od proletariatu, ile od siły oporu kół reakcyjnych wobec

woli przytłaczającej większości narodu, od użycia przemocy przez te koła na tym lub innym etapie walki o socjalizm.

Światowy ruch komunistyczny przekształcił się w najbardziej wpływową siłę polityczną naszych czasów, stał się najważniejszym czynnikiem postępu społecznego. W zaciętej walce z reakcją imperialistyczną o interesy klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy, o pokój, niezawisłość narodową, demokrację i socjalizm, ruch komunistyczny niezachwianie kroczy naprzód, zespala się i hartuje.

Obecnie w 87 krajach świata działają partie komunistyczne. Jednoczą one w swoich szeregach ponad 36 milionów członków. Jest to wspólnie zwycięstwo marksizmu-leninizmu, ogromna zdobycz klasy robotniczej. W krajach, które zrzuciły jarzmo kolonialne i weszły na drogę samodzielnego rozwoju odbywa się proces jednoczenia się marksistów — zwolenników naszej idei. Partie komunistyczne uważają, że ich internacjonalistyczną powinnością jest przyczyniać się do umacniania przyjaźni i solidarności między klasą robotniczą ich krajów a ruchem robotniczym państw wyzwolonych, we wspólnej walce przeciwko imperializmowi.

Partie marksistowsko-leninowskie uważają za niewzruszone prawo swojej działalności bezwzględne przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego na zasadach demokratycznego centralizmu, uważają, że należy strzec jak oka w głowie jednolitości partii, ściśle przestrzegać zasad demokracji partyjnej i kolegiałości kierownictwa, przywiązując dużą wagę, zgodnie z organizacyjnymi zasadami leninizmu, do roli kierowniczych instancji partyjnych w życiu partii, troszczyć się nieustannie o zacieśnianie ich więzi z członkami partii i szerokimi masami ludu pracującego, nie tolerować kultu jednostki, który hamuje rozwój myśli twórczej i inicjatywy komunistów, rozwijać ze wszelkich miar aktywność komunistów, rozwijając krytykę i samokrytykę w swoich szeregach.

Partie komunistyczne idąco rozgromiły w swoich szeregach rewizjonistów, którzy usiłowali sprowadzić je z drogi marksistowsko-leninowskiej. W walce z rewizjonizmem, z prawniczym oportunistycznym nastąpiła dalsza ideowa i organizacyjna konsolidacja każdej partii komuni-

stycznej i całego międzynarodowego ruchu komunistycznego.

Partie komunistyczne jednomyślnie potępiły jugosłowiańską odmianę międzynarodowego oportunistyzmu, stanowiącą skoncentrowany wyraz „teorii” współczesnych rewizjonistów. Przywódcy ZKJ zdradzili marksizm-leninizm, ogłaszając go za przestarzały, przeciwstawili deklaracji z 1957 roku swój antyleninowski rewizjonistyczny program, przeciwstawili ZKJ całemu między narodowemu ruchowi komunistycznemu, oderwali swój kraj od obozu socjalistycznego, uzależnili Jugosławię od tzw. „pomocy” amerykańskich i innych imperialistów i stworzyli tym samym groźbę utraty zdobyczy rewolucyjnych osiągniętych przez naród jugosłowiański w bohaterskiej walce.

Praktyka walki klasy robotniczej, cały bieg rozwoju społecznego przyniesły nowe, wspaniałe potwierdzenie wielkiej zwycięskiej siły i żywotności marksizmu-leninizmu oraz zdecydowanie obaliły wszystkie „teorie” współczesnych rewizjonistów.

Interesy dalszego rozwoju ruchu komunistycznego i robotniczego wymagają również nadal — jak stwierdza to moskiewska deklaracja z 1957 roku, kontynuowania zdecydowanej walki na dwa fronty — przeciwko rewizjonizmowi, który pozostaje głównym niebezpieczeństwem oraz przeciwko dogmatyzmowi i sekiarstwu.

Dogmatyzm i sekiarstwo w teorii i w praktyce również mogą, jeśli się ich nie zwalcza konsekwentnie, stać się głównym niebezpieczeństwem na tym czy innym etapie rozwoju poszczególnych partii. Pozbawiają one partie rewolucyjne zdolności rozwijania marksizmu-leninizmu na podstawie analizy naukowej i twórczego stosowania go odpowiednio do konkretnych warunków, izolują komunistów od szerokich warstw ludu pracującego, skazują ich na bierne wyczekiwanie albo lewackie, awanturnicze poczynania w walce rewolucyjnej, nie pozwalają w porę i prawidłowo oceniać zmieniającej się sytuacji i nowych doświadczeń oraz wykorzystywać wszelkich możliwości w interesie zwycięstwa klasy robotniczej i wszystkich sił demokratycznych w walce przeciwko imperializmowi, reakcji i niebezpieczeństwu wojny, a tym samym przeszkadzają narodom w odniesieniu zwycięstwa w ich sprawiedliwej walce.

Komunistów całego świata łączy wielka nauka marksizmu-leninizmu oraz wspólna walka o wcielenie jej w życie. Interesy ruchu komunistycznego wymagają, by każda partia komunistyczna solidarnie przestrzegala ocen i wniosków opracowanych wspólnie przez bratnie partie na swoich naradach a dotyczących wspólnych zadań walki przeciwko imperializmowi, o pokój, demokrację i socjalizm. Zdecydowana obrona jednolitości międzynarodowego ruchu komunistycznego na gruncie zasad marksizmu-leninizmu i internacjonalizmu proletariackiego, niedopuszczalność jakichkolwiek poczynania, które by mogły podważyć tę jednolitość, stanowi bezwzględny warunek zwycięstwa w walce o niezawisłość narodową, demokrację i pokój, o pomyślne rozwiązanie zadań rewolucji socjalistycznej, budownictwa socjalizmu i komunizmu. Naruszenie tych zasad pociągnęłoby za sobą osłabienie sił komunizmu.

Wszystkie partie marksistowsko-leninowskie są niezależne i równoprawne, ustalają swą politykę biorąc za punkt wyjścia konkretne warunki swych krajów, kierując się zasadami marksizmu-leninizmu i udzielając sobie nawzajem pomocy. Sukces sprawy klasy robotniczej w każdym kraju wymaga internacjonalistycznej solidarności wszystkich marksistowsko-leninowskich partii. Każda partia ponosi odpowiedzialność wobec klasy robotniczej, ludu pracującego swego kraju, wobec całego międzynarodowego ruchu robotniczego i komunistycznego.

Partie komunistyczne i robotnicze w miarę potrzeby odbywają narady dla omówienia aktualnych problemów, dla wymiany doświadczeń, zapoznania się nawzajem ze swymi poglądami i stanowiskami, dla ustalenia jednolitych poglądów drogą konsultacji i dla uzgodnienia wspólnych działań w walce o wspólne cele.

Kiedy w tej lub innej partii wyłaniają się zagadnienia dotyczące działalności innej bratniej partii, wówczas jej kierownictwo zwraca się do kierownictwa odpowiedniej partii — w razie konieczności odbywają się spotkania i konsultacje.

Partie komunistyczne i robotnicze jednomyślnie oświadczają, że ogólnie uznana awangarda światowego ruchu komunistycznego była i nadal pozostaje Komunistycz-

na Partia Związku Radzieckiego, jako najbardziej doświadczony i zahartowany oddział międzynarodowego ruchu robotniczego. Doświadczenie KPZR, nagromadzone w toku walki o zwycięstwo klasy robotniczej, w toku budownictwa socjalizmu i realizacji rozwinętego budownictwa komunizmu, mają zasadnicze znaczenie dla całego międzynarodowego ruchu komunistycznego. Przykład KPZR i jej braterska solidarność jest dla wszystkich partii komunistycznych natchnieniem w walce o pokój i socjalizm oraz stanowi wyraz stosowania rewolucyjnych zasad internacjonalizmu proletariackiego w praktyce. Historyczne uchwały XX Zjazdu KPZR mają nie tylko wielkie znaczenie dla KPZR i budownictwa komunistycznego w ZSRR, lecz zapoczątkowały także nowy etap w międzynarodowym ruchu komunistycznym, przyczyniły się do jego dalszego rozwoju na podstawie marksizmu-leninizmu.

Partie komunistyczne i robotnicze wnoszą swój wkład do sprawy rozwoju wielkiej nauki marksizmu-leninizmu. Wzajemna pomoc i poparcie w stosunkach między wszystkimi bratnimi partiami marksistowsko-leninowskimi stanowią praktyczne zastosowanie rewolucyjnych zasad proletariackiego internacjonalizmu.

W obecnych warunkach spr

wy ideologii nabierają szczególnego znaczenia. Marksizm-leninizm — to jednolita wielka rewolucyjna nauka, gwiazda przewodnia klasy robotniczej i mas pracujących całego świata na wszystkich etapach ich wielkiej bitwy o pokój, o wolność i lepsze życie, o stworzenie najbardziej sprawiedliwego społeczeństwa — komunizmu. Jego wielką twórczą przeobrażającą siłą tkwiącą w nierozzerwalnej więzi z ciałem, w nieustannym wzbogaceniu się w oparciu o wszelką stronną analizę rzeczywistości. Na gruncie marksizmu-leninizmu odniesione zostały wielkie historyczne zwycięstwa wspólnoty krajów socjalistycznych oraz międzynarodowego ruchu komunistycznego, robotniczego i wyzwolenie czego i tylko na jego podstawie można pomyśleć rozwiązać wszystkie zadania stojące przed partiami komunistycznymi i robotniczymi.

Uczestnicy narady widzą w dalszym zespłaniu partii komunistycznych na gruncie marksizmu-leninizmu, internacjonalizmu proletariackiego najważniejszy warunek zjednoczenia wszystkich sił klasy robotniczej, sił demokracji i postępu, rękomię nowych zwycięstw światowego ruchu komunistycznego i robotniczego w jego wielkiej walce o promienną przyszłość całej ludzkości, o triumf sprawy pokoju i socjalizmu.

Przed KONGRESEM TECHNIKI

O jakości odlewów zapomniano

W czasie przedwiosennej dyskusji w przemyśle maszynowym, dyskutanci zwracają uwagę na istnienie palącego i dotąd nie rozwiązano problemu zaopatrzenia tego przemysłu w odlewy. Jak wielkie straty ponosi z tego tytułu gospodarka narodowa niech świadczy przykład jednego tylko zakładu:

Na 80 odlewów korpusów pił do cięcia metalu dostarczonych z odlewni do HCP — po obróbce, tylko 6 można było puścić w świat. Na 99 odlewów ramion do wiertarek typu Wrs 25 — aż 73 trzeba było odrzucić jako nieprzydatne. Na 91 obrobionych odlewów tzw. „sań” do obrabiania rewolwerowych typu RVL-63 zaledwie 3 (słownie trzy!) można było zakwalifikować na eksport.

Nie jest ważne jaka to odlewnia robiła. Problem jakości odlewów, w mniejszym lub większym stopniu występuje w skali całego kraju. Setki wagonów przewozi się odlewy po całej Polsce. Tysiące robotników, na tysiącach maszyn, traci miliony roboczogodzin na skomplikowaną obróbkę odlewów, które w końcu okazują się nie do użytku.

Fawornej części tych strat może być uniknąć, gdyby wszystkie odlewnie wyposażone zostały w defektoskopy, w urządzenia do przesiewiania odlewów i inną znaną w świecie aparaturę kontrolną, oraz gdyby przyjęto zasadę, że odlewnie dostarczają odbiorcom odlewy już wstępnie obrobione. Odlew wadliwy, mógłby zaraz iść z powrotem do pieca.

Lecz to nie wyczerpuje sprawy. Samo odlewanie braków także kosztuje miliony. A wskazywać braków w odlewniach są od lat bardzo wysokie. Przyczyną: nieopanowana do końca technologia odlewania, zła jakość wsiadu, koksu, piasków formierskich. Wytworzyła się paradoksalna sytuacja, że fabryki obrabiariek np. już przy lokowaniu zamówień „nadziewają się” na warunki stawiane im przez producentów odlewów. Uprowadza oni z góry zeby nie wymagano od nich zbyt wiele! Zastrzeżenia jakościowe odlewni dotyczą przy tym spraw przez technikę światową dawno opuszonych. Jaka odlewnia nie podejmuje się na przykład produkcji powszechnie za granicą stosowanego w konstrukcjach — żeliwno-sferoidalnego?

W tej sytuacji musi niepokoić fakt, że — jak sygnalizują inżynierowie z przemysłu maszynowego — główny komitet przygotowujący do Kongresu Techniki o pracujących i rozsyłając w dotychczas, wokół których powinna się koncentrować przedkongresowa dyskusja, problem jakości odlewów potraktował trochę marginalnie. W tezach jest luka, która należy jeszcze zapamiętać.

P. Ch.

Sztuka antymilitarystyczna

W tych dniach odbyła się w Teatrze Polskim w Szczecinie polska prapremiera dramatu Haralda Hausera — „Dwie barwy krwi”. Jest to pierwsza w powojennej historii teatru sztuka nawiązująca bezpośrednio do zagadnienia remilitaryzacji i refaszyzacji Niemiec Zachodnich. Jej akcja oparta jest na losach młodego oficera Bundeswehry, który ulega wypadkowi podczas próbnego wybuchu broni atomowej i musi umrzeć w wyniku porażenia radioaktywnego. Sztuka cieszy się wielkim powodzeniem.

Polską prapremierę sztuki Haralda Hausera przygotował reżyser Tadeusz Suchanowski, a świetną scenografię przygotowała Julitta Fedorowicz. Przekład Michała Misierniaka.

JOZEF HEN
kwiecień

— Zdawało mi się, że chcieliście Mewę — powiedział telefonista.
— Chciałem Oke.
— Może być Oka.

Wrócił mi spokój i zaufanie do siebie. Poczułem się tak jak przed laty, kiedy znalazłem wreszcie właściwy paragraf, mogący przesądzić o pozytywnym wyniku sprawy. Byłem pewny, że nie dam się zapędzić w pułapkę. „Dobrze, ale co się stało?” — myślałem ze słuchawką przy uchu. Nie wiedziałem. To pewna, że przed chwilą byłam bardzo podrażniony i miałem głupawe myśli o miłości.

Telefon odebrał chorąży Sulikowski. Na moją prośbę wezwał do aparatu Czapanra.

— To wy — powiedział Czapanra. — Doskonale. Wiem wszystko. Właśnie dzwoniłem do wrzaskiem do kwatery straża, że zaopatrzenie do niego i powiedział mi, że przypędziliście krowy.
— Jasiu! Zginął!
— Aha. Który to? Twój? Potrzebujesz zarcia? Mogę ci przysłać Pawła.
— Mam Anklewicza.
— Aha. Który to? Ach ten. Raport otrzymałeś?
— Nie.
— Galicki ciężko ranny.
— Jaki Galicki? — Nie pamiętałem tego nazwiska.
— Dowódca plutonu. Na razie jest w szpitalu pułkowym. Konieczność natychmiastowej operacji.

— Nie wiesz, czy zdążył napisać raport? — spytałem.
— Nie wiem.
— Wacek — powiedziałem. — Wybac, że nie spytałem od razu. Jak wczoraj poszło?
— Dali nam łupnia. Wpadnij do mnie.
— Wpadne.
— Przysyła mi znów Szumibera. Przyjdź.
— Przyjdę na pewno.
— Zadzwoń do Mewy. Telefon odebrała Wanda.
— To ja.
— Nareszcie — usłyszałem. Jedno słowo, ale wibrujące i dramatyczne. „Do diabła z babami” — pomyślałem i powiedziałem:
— Mielśmy trochę strzelaniny. — Starałem się, żeby wypadło możliwie niedbale.
— Naprawdę? — wydawało mi się, że się ucieszyła. — Przyjdiesz? Opo-wiesz mi?
— Teraz nie mogę.
— Jestem taka zmęczona — usłyszałem.
— Dlaczego? Znowu tamto?
— Ależ nie, nie. Tylu rannych! Myślałem, że jestem do tego przyzwyczajona. Ale to nieprawda, nie potrafię się przyzwyczaić.
— Wando, mam do ciebie prośbę.
— Dobrze. — Znowu się ucieszyła.
— Dużą prośbę. Leży tam u was podporucznik Galicki, ciężko ranny. Mają go operować. Sprawdź, czy nie ma czegoś dla mnie. Zapytaj go. I w ogóle, sprawdź moje papiery.
— Zaczekaj chwilę.
— Może nie napisał, ale jeśli napisał, muszę to wydrzeć za wszelką cenę. Po chwili usłyszałem ją znowu:
— Jest coś. Raport w niezaklejonej kopercie. Adresowane do prokuratury dywizji.

— Kto to ma?
— Kapitan Sumiński.
— Czytał?
— Nie wiem. Chyba nie. Mamy strasznie dużo roboty. On go właśnie przed chwilą zoperował.
— Jaki stan?
— Bardzo ciężki. Ale może wyżyje.
— Odeślcie go na tyły?
— Tak. Jak tylko będzie można.
— „Niech wyżyje” — pomyślałem. — „Chciałbym, żeby żył”. Wydawało mi się, że mam go na sumieniu.
— Kochanie — powiedziałem. — Dziewczyno. Bądź mądrą posłuszną Mewą. Słuchaj uważnie, to delikatna sprawa. Powiedz Sumińskiemu, że kazałem przesać sobie ten raport. Nie pozwól mu go czytać. I nikomu ani słowa! Ja przyjdę do ciebie i ty mi go oddasz.
— Nie, ja przyjdę do ciebie.
— Dobrze, kochanie. Sprawa jest bardzo ważna.
— Rozumiem. O dziesiątej będę u ciebie i ty mi ładnie podziękujesz.
— Na pewno.
— Będę u ciebie.
— Świetnie.
— Strasznie chcę być u ciebie.
— Świetnie, świetnie.
— Odłożyłem słuchawkę. Uratuję Anklewicza. Mogę to zrobić z czystym sumieniem, bo wczoraj zrehabilitował się jako żołnierz. Teraz chciałbym jeszcze, żeby tamten żył. Jeszcze tego nam tylko trzeba, Anklewiczowi i mnie — nie, Wandy i mnie — tylko tego nam trzeba, żeby mały, dzielny dowódca plutonu wyszedł z tego cało.
— Telefon. Kto, u diabła? Podniosłem słuchawkę.
— Krogulec.
— Tadiu! Tadiu! — wołała. Głos drżał. — On nie żyje.
— Mileżałem. Ona oddychała spazmatycznie.

— Nie płacz — poprosiłem.
— Nie płacz!
— Czy masz raport? — spytałem.
— Tak.
— Czytałaś go?
— Tak.
— Treść pamiętasz?
— Chyba tak.
— To go spal. Zniszcz go natychmiast.
— Dobrze.
— Czy porucznik Galicki coś mówił?
— Nie. Nie odzyskał przytomności. Skrzypnęły drzwi. Wszedł Anklewicz.
— Nadeś? — spytałem.
— Tak, panie kapitanie. Proszę kwit. Wydziwiali, jakby wojny nie było. Nie tak zaszyte, powiadają. Jak powiedziałem, że to pan prokurator przysłał, to sami przepakowali i zaszyli.
— Schowałem kwit do szuflady.
— Jakubie — odezwał się. — Dowódca plutonu napisał na was raport. — Pochwyciłem jego spojrzenie i mówiłem dalej: — Ale nie zdążył go oddać. Polegli.
— Polegli? — przepłatał Anklewicz.
— Porucznik?
— Tak.
— Anklewicz milczał. Wszedłem do drugiego pokoju. Anklewicz wsunął się za mną. Powiedziałem nie patrząc na niego:
— Jego śmierć ratuje wam życie. Żołnierz gryzi palce.
— A z raportem co? — spytał.
— Nie ma już raportu.
— Zapalałem świeczki.
— Panie kapitanie — usłyszałem. — Co ja tu mogę? Ja tu nic nie mogę. Ja temu winien nie jestem.

(Ciąg dalszy nastąpi) [32]

Ogólnokrajowa konferencja pracowników oświaty

Wczoraj rozpoczęła się w Poznaniu kurso-konferencja, na której omawia się zagadnienia związane z wprowadzeniem w życie (prawdopodobnie od stycznia 1961 r.) kodeksu postępowania administracyjnego dla pracowników oświaty. W konferencji biorą udział: minister oświaty — Wacław Tułodziecki, przedstawiciele Ministerstwa Oświaty oraz kuratorzy, inspektorzy, kadrowcy i pracownicy administracyjni z kraju.

W pierwszym dniu obrad referaty na temat kodeksu postępowania administracyjnego wygłosili: minister oświaty — W. Tułodziecki i dyrektor departamentu kadr — Wojciech Iwanowski.

Konferencja ma charakter szkoleniowy i trwać będzie 6 dni. (an)

Nowa okładzina podłogowa

W budujących się dalszych blokach osiedla na Grunwaldzie PPB 2 przystąpi do zastosowania nowych okładzin podłogowych. Tym razem będą to deski sosnowe oklejane odpadowymi klepkami drzewnego parkietu. Jak informuje kierownictwo przedsiębiorstwa, podłogi te są o wiele tańsze od normalnych parkietów, przy czym układanie ich nie wymaga tyle czasu co tradycyjna klepka drzewna.

Nowe podłogi otrzymają mieszkania znajdujące się w wykonanych obecnie blokach nr 16 i 17. W sumie okładziną tą wyłożą się około 2800 m kw. podłóg. (c)

INFORMUJEMY

P. B. P. „Orbis”, Oddział w Poznaniu, podaje do wiadomości, że Oddział „Orbis” przy ul. Czerwonej Armii 33 wznowił na okres do 4 kwietnia 1961 r. sprzedaż kartonów hotelowych do „Grand Hotelu” w Warszawie.

Oddział Rejonowy „Canaria 02” w Poznaniu zawiadamia miłośników kanarków, iż w dniach 10 i 11 bm. odbędzie się w świetlicy Palmiarni, ul. Matejki 18 „Pokaz Kanarków”. Świetlica udostępniona będzie dla publiczności 10 bm. od godz. 12—20, a 11 bm. — od godz. 9 do 20.

W związku z przeprowadzeniem prac w stacji transformatorowej w śróde, 7 bm. w godz. od 9—13 nastąpi wyłączenie prądu w domach przy ulicach: Chociszewskiego 21—47, Szyborska, Hetmańska 1—27, Jarochowskiego 36—44 oraz bloki 11 i 11a, Słoneczna 13—45, Sołwińskiego, Belwederska, Tęczowa, Strzecha 22—43, Palacza 96—116 i Promienista 37—84.

Sekcja Ogólnoeconomiczna Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego zaprasza na odczyt prof. dr. Stanisława Smolińskiego pt. „Zmiany w strukturze przemysłu Ziemi Zachodniej”. Odczyt odbędzie się 8 bm. o godz. 18 w sali Wyższej Szkoły Ekonomicznej, ul. Marchlewskiego 146/159.

Telewizyjne kłopoty

ZURT potrzebuje lokali i ludzi

Może się zdarzyć, że ktoś, kto kupił telewizor, nabył zarazem sprzęt, który po krótkim czasie staje się miłą, lecz zarazem niemiłą ozdobą mieszkania. Twierdzimy tak dlatego, że ewentualne uszkodzenia jedyną w Poznaniu Stacją Obsługi Telewizyjnej przy ulicy Ratajezaka 44 (na tu bene od kilkunastu dni zamkniętą z powodu remanentu — o czym donosi nam jeden z Czytelników) załatwiać takie zlecenia nie prędzej niż na przestrzeni kilku tygodni.

Zawiedzionych i narzekających na długi okres trwania naprawy jest sporo. No cóż — wymieniona Stacja naprawia w ciągu miesiąca średnio do 1200 aparatów. Dodajmy jeszcze, że w jej szczyptym pomieszczeniu nie ma zbyt wiele miejsca na ustawianie telewizorów przynoszonych do naprawy. Nie trudno zgadnąć również, co będzie się działo w przyszłości, w miarę wzrostu liczby aparatów telewizyjnych w Poznaniu (obecnie jest ich około 17 tys.).

Przy rozpatrywaniu niekończącego się rzędu telewizyjnych kłopotów trzeba mieć na uwadze fakt, że naprawa telewizora bywa zwykle bar-

dziej skomplikowana niż radioaparatu. Telewizor posiada przeciętnie 17—20 lamp, czyli tym samym 4-krotnie więcej innych części. Sporo winy ponosi i sam przemysł, który nie wywiązuje się należycie ze swoich obowiązków, który dostarcza sporo aparatów z brakami.

Na szczęście — przy Zakładzie Usług Radiotechnicznych i Telewizyjnych w Poznaniu, który obejmuje swoim zasięgiem nie tylko miasto, ale i województwo, pracuje specjalna kontrola. Z tytułu tej działalności fabryki mają zapłacić ZURT-owi kary konwencjonalne w wysokości około 500 tys. zł, właśnie za szeregi usterek wykrytych w nowych telewizorach.

Kłopoty z naprawą telewizorów to ból nie tylko poznański. Prezydium wielu miejskich rad narodowych nie przydziela Zakładowi Usług odpowiednich lokali. Tak jest m. in. we Wrześni, gdzie mimo usilnych starań ZURT-u dotąd nie można uruchomić stacji obsługi. W Kępnie natomiast Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zaproponowało na warsztat naprawy i magazyn części pomieszczenie o powierzchni 12 m², chociaż wiadomo, że m. in. naprawa lamp k'nieskopowych, przy których może dojść do niebezpiecznej dla pracowników i interesantów eksplozji, odbywać się powinna w oddzielnym lokalu.

Jak wynika z danych dyrektora Zakładu Usług Radiotechnicznych i Telewizyjnych w Poznaniu — Franciszka Wojciechowskiego i jego zastępcy do spraw technicznych — inż. Stefana Stengerta, SOT przy ul. Ratajezaka w coraz większym stopniu stawia się na naprawianie telewizorów w domach. W tej chwili zajmuje się tym 12 techników. Na odległe peryferie kursuje samochód, w którym urzędowano pod ręczny warsztat. W przyszłości ilość domowych napraw jeszcze bardziej wzrośnie. Już obecnie można zgłaszać, nawet telefonicznie, uszkodzone aparaty w SOT, aby do danego mieszkania zgłosił się technik i w krótkim czasie usunął drobne niedomagania.

Prawdopodobnie z początkiem przyszłego roku ZURT uruchomi przy ul. S. Engla w Poznaniu nowy warsztat naprawy. Dąży on także do tego, by w najbliższej przyszłości każde miasto powiatowe posiadało co najmniej jeden sklep telewizorów i warsztat naprawy. Realizacja

tego zamierzenia pozwoliłaby skrócić w Poznaniu okres naprawy do 7 dni. Nie bez znaczenia dla całego zagadnienia jest również brak kwalifikowanych techników.

BRONISŁAW LISOWSKI

Skoro mowa o sprawach telewizyjnych, jeszcze jedna uwaga. Prasa doniosła ostatnio, że Kieleckie Zakłady Wyrobów Metalowych rozpoczęły niebawem produkcję zbiorczych anten telewizyjnych. Mają one wyeliminować konieczność instalowania odrębnej anteny dla każdego telewizora. Maszt zbiorczy będzie mógł obsługiwać 10—20 aparatów. Jesteśmy przekonani, że z chwilą pojawienia się anten zbiorczych w handlu, ZURT i administracja domów postarają się o to, by przystąpić i w naszym mieście do „wyrebu” słupów, które obecnie bynajmniej nie zdobią dachów naszych domów. (c)

Czterodniowy zjazd fizjologów

W sali Zakładu Anatomii Patologicznej AM przy Al. Przybyszewskiego 49 rozpoczyna dzisiaj o godz. 9.30 obrady czterydniowego VIII Krajowego Zjazdu Polskiego Tow. Fizjologicznego. Odbywa się on pod protektorem prezesa Polskiej Akademii Nauk, prof. T. Kotarbińskiego oraz ministra zdrowia i opieki społecznej, prof. dr. R. Barańskiego.

Program zjazdu przewiduje omówienie szeregu zagadnień z dziedziny: fizjologii, biochemii, fizjopatologii i farmakologii. Na porannych posiedzeniach plenarnych zostanie wygłoszonych 8 referatów, na podane wyżej zagadnienia, a na zebraniach sekcji zgłoszono 327 komunikatów. (c)

Jubileusz szkoły dla małych muzyków

10 lat upływa obecnie od chwili, kiedy powstała w Poznaniu Państwowa Podstawowa Szkoła Muzyczna im. H. Wieniawskiego. W początkowym okresie jej istnienia dzieci uczyły się w trudnych warunkach lokalowych. Nauczanie przedmiotów ogólnokształcących odbywało się przy ul. Różanej, a muzycznych przy ul. Czerwonej Armii. Dzięki pomocy władz miejskich i wojewódzkiej PPSM otrzymała w 1953 r. do swej dyspozycji barak przy ul. Zwierzynieckiej a po pewnym czasie przeniosła się do budynku mieszczącego się przy tej samej ulicy.

Od tej chwili warunki nauki znacznie się poprawiły. Co roku też przybywało uczniów. W 1950 r. np. były dwie klasy (50 uczniów), a obecnie uczy się w PPSM — 351 dzieci. Mur szkoły opuściło już ponad 120 absolwentów, z których

Szkoła — dzieci — zdrowie

Podniesienie stanu opieki lekarsko-higienicznej nad młodzieżą szkolną było głównym celem miejskiej i wojewódzkiej konferencji z udziałem inspektorów oświaty, inspektorów pediatrycznych i inspektorów sanitarno-epidemiologicznych. Konferencję tę zorganizowało Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego wspólnie z kierownictwem Wydziału Zdrowia Prezydium WRN i Prezydium RN m. Poznania. Obradom przewodniczył wicekurator Jan Pająk, który również wygłosił referat poświęcony współpracy resortów zdrowia i szkolnictwa w dziedzinie higieny szkolnej. Drugi referat omawiający stan higieny wśród młodzieży szkolnej wygłosił prof. dr Adam Jankowiak — dyrektor Wojewódzkiej Przychodni Higieny Szkolnej w Poznaniu oraz kierownik Katedry Higieny poznańskiej AM.

Korzystając z okazji, przeprowadziliśmy wywiad z prof. dr. A. Jankowiakiem.

— Panie Profesorze, mówił Pan w swym referacie o powieści chodzącej jak przysłowienie pięknie zorganizowanej opieki zdrowotnej nad dziećmi szkolnymi. Czy to jest rzeczywistość naj

lepszy powiat? — Jeżeli chodzi o młodzież szkół wiejskich — tak. Każde dziecko jest tam co najmniej dwa razy w roku przebadane bardzo dokładnie i w razie potrzeby kierowane do specjalistycznego leczenia.

— Dowiedzieliśmy się, że w ubiegłym roku powstało w szkołach naszego województwa 12 gabinetów lekarskich i 6 lekarsko-dentystycznych, natomiast w samym Poznaniu 14 gabinetów lekarskich i 6 dentystycznych. To jest dość dużo, lecz na pewno za mało w stosunku do potrzeb. To zagadnienie jest chyba ważnym problemem, ale chcielibyśmy wiedzieć jakie jeszcze ma „sprawy do załatwienia” higiena szkolna?

— Wstyd o tym mówić, jednym z najważniejszych zagadnień jest likwidacja wszawicy, zwłaszcza na wsi, chociaż województwo poznańskie ma w porównaniu z innymi ośrodkami w kraju najmniejsze kłopoty. Walka z wszawicą wymaga podniesienia higieny w domach rodzinnych dzieci. A nie wszyscy rodzice to rozumieją. Zwłaszcza próchnicy zębów też wymaga dużego wysiłku od służby zdrowia. I tutaj jest potrzebna również sta-

ła systematyczna akcja uświadamiająca ze strony personelu wychowawczego szkół i rodziców.

Bardzo ważną jest poprawa jakości opieki nad dzieckiem. Mam na myśli opiekę specjalistyczną w takich dziedzinach, jak: okulistyka, laryngologia, zdrowie psychiczne, neurologia. Ostatnia wiąże się z walką z tzw. problemem drugoroczności. Opieka neurologiczna ma tu duże pole do działania. Dziecko jest przecież swego rodzaju obciążeniem dla rodziny.

— Rzeczywiście, higiena szkolna czeka moc pracy. Czy tylko personel lekarski i pielęgniarski zajmuje się kwestią higieny w szkołach?

— Nie. Działacze mogą, i działają szkolną koła PCK, wszyscy nauczyciele i — rzecz jasna — nauczyciele pełniący obowiązki higienistów. Są to ludzie specjalnie wyszkoleni zajmujący się, obok nauczania, sprawami higieny w szkole. Z tego tytułu pobierają nawet pewne wynagrodzenie z funduszy Ministerstwa Zdrowia.

Rozmawiał: M. F.

Udany recital A. Utrechtovej

W tych dniach wystąpiła z osobnym recitalem fortepianowym Aleksandra Utrechtovej (z Wojciechowskich). Koncert odbył się w ramach wieczorów, organizowanych przez ruchliwe Stowarzyszenie Artystów Młodych Muzyków (SAMM). Zgromadził sporą garstkę publiczności.

Pianistka popisywała się w odpowiedzianym programie, na który złożyły się, rzadko wykonywane: „Wariacje Goldbergowskie” J. S. Bacha i „Sonata” T. Szeligowskiego. Utrechtovej zaimponowała zarówno solidnością warsztatu technicznego, jak i wnikliwym opracowaniem muzycznym. Po dziwnym porządku i spokojnej interpretacji oraz niezawodną pamięć w obszernych, Bachowskich wariacjach. (Zast.)

Uprzejmość za 4,80 zł

W „Galluxie” niezmiennie łok. Ogonek na pół mili. Przywieźli właśnie damskie kompleciki elastyczne. Rarytas, cymes, słowem znalazł się rzadkie a cenne (już nie ma, proszę Obywateli!). Ale „siostrzyce” biorą po 3—5 sztuk. Stosik komplecików za ładną maleję, kolejką rośnie. Ja na końcu. Mowy nie ma, abym dostała cenny a chodliwy „twar”.

Nie ma rady, trzeba się zdobyć na rzecz brzydką i niedozwoloną (córeczko tak strasznie brak takiego kompleciku...). Koniec wahania. Przyjemna Pani w niebieskim berecie jest „druga” i chętnie się godzi na wzięcie i dla mnie kompleciku. Jestem olśniona uprzejmością Przyjemnej Pani. Wymarzony komplecik kosztuje 45,20. Podaję 50 zeta. Idziemy do kasy, potem po odbiór paczuski, następnie do pustej ludy. Otrzymuję wymarzony komplecik, potem resztę... nie otrzymuję. Nieśmiało coś tam o niej wspomina... „Nie ma żadnej reszty”, odpowiada krótko Przyjemna Pani po czym opuszcza „Gallux” krzykiem statecznym i zdecydowanym. Patrzę za niebieskim beretem Przyjemnej Pani długo i z podziwem. Tyle uprzejmości za jedne 4,80... złotych.

EWA

Wielobok z paragrafem

Kto chciałby pisać baedeker dla oskarżonych, pokrzywdzonych, świadków czy wreszcie kibiców Temidy musiałby zająć się rejonem Poznania wyznaczonym przez ul. Młyńską, Solną, Al. Marcinkowskiego, plac Wolności, ul. Nowowiejskiego i 23 Lutego. Ta dzielnica to prawdziwy wielobok z paragrafem. Tutaj bowiem mają swe siedziby niemal wszystkie podstawowe placówki aparatu wymiaru sprawiedliwości.

Ulica Młyńska. Idąc do placu Młodej Gwardii po prawej stronie mamy zespół adwokacki a zaraz za nim... locum sprawozdawcy sądowego „Expressu Poznańskiego” — red.

A. Badonia. (Mając taką bazę wypadową można uprzedzać kolegów — sprawozdawców z „Gazety” i „Głosu”. „Można” nie oznacza, że tak jest rzeczywiście. Konkurencja są bowiem czujni!...)

Jeszcze kilkanaście kroków i po lewej ręce siedziba Prokuratury m. Poznania. Gmach raczej ponury.

Idziemy dalej. Tym razem po prawej, duży odnowiony niedawno gmach Sądu Powiatowego dla m. Poznania. Łącznie z kilkoma wydziałami tego sądu „mieszka” tutaj: Prokuratura Wojewódzka, Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych, komornicy. Na

parterze znajduje się bufet „Basienka”, a więc o nazwie dziwnie „lekkiej” jak na sądowy obiekt.

Najbardziej przykre sceny ogląda się zawsze na II piętrze, gdzie znajdują się pomieszczenia Sądu dla Nietetnich. Bardzo często — pojedynczo, lub grupami — dzieci pod opieką milicjanta oczekują tu na rozprawę.

Tragikomiczne sceny można natomiast zobaczyć przed salami, w których odbywają się „pyskówki”. Nieraz zwaśnione strony na korytarzu usiłują wytaczać „argumenty”, których nie zdołały przedstawić na sali rozpraw. Zdarza się, że rezultatem jest nowa sprawa o pomówienie lub obrazę dokonane w... gmachu sądu.

Al. Marcinkowskiego. Duży, pełen światła budynek. Z wyglądu — lecznica lub dom dziecka. Tymczasem to siedziba notariuszy Sądu Powiatowego dla powiatu po-

znańskiego i — przede wszystkim — Sądu Wojewódzkiego. Tutaj właśnie toczą się głośniejsze rozprawy stanowiące epilog przestępstw dokonanych prawie we wszystkich powiatach Wielkopolski. (Przebiegiem z kilku pozostałych powiatów rozpatrywane są przez Kaliski Ośrodek Sądu Wojewódzkiego).

Co dalej? Izba Wytrzeźwień, opisana już na wszelkie możliwe sposoby, PIH oraz KD MO Stare Miasto. Na dziedzińcu tej Komendy — 2 lata temu dzieci bawiące się graniem spowodowały eksplozję (skutki — bardzo tragiczne). To też ewenement.

W końcowym fragmencie wieloboku z paragrafem znajduje się Komenda Miejska MO (przy pl. Wolności) i zespół adwokacki (przy ul. 23 Lutego). W tej ostatniej posessji mieści się również Wojewódzka Rada Adwokacka.

MICHAŁ ŁUCZAK

Pracownicy poszukiwani

1. Inżyniera mechanika z dłuższą praktyką w pracy BHP na stanowisku inżyniera BHP. Uposażenie podstawowe do 2.200, — zł.
 2. 20 kierowców autobusowych z I kat. prawa jazdy.
 3. 70 kierowców na taksówkę z I lub II kat. prawa jazdy.
 4. 70 konduktorów tramwajowych oraz 20 konduktorów autobusowych z wykształceniem 7 klas szkoły podstawowej.
- (Kierowców i konduktorów przyjmujemy tylko z terenu miasta Poznania) przyjmie do pracy zaraz Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu. Szczegółowe warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu w Dziale Ewidencji Osobowej i Szkolenia. Poznań, ulica Gajowa 1a, pokój nr 15. K8504

Pracownika umysłowego na stanowisko starszego referenta handlowego przyjmie przedsiębiorstwo państwowe. Wymagana dwuletnia praktyka zawodowa, umiędzynarodowienie pisanie na maszynie oraz ukończone wykształcenie średnie zawodowe lub ogólnokształcące (duża matura). Wynagrodzenie wg układu zbiorowego pracy. Oferty prosimy składać do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8473.

Mechanika ze znajomością maszyn liczących Rheinmetall, Astra Continental, przyjmie I Oddział Miejski PKO, w Poznaniu. Zgłoszenia: pl. Wolności 3, II piętro, pokój 17. 16651g

2 ślusarzy narzędziowych, 1 nastawiacza na automaty tokarskie, 1 mistrza elektryka przyjmie natychmiast Spółdzielnia Pracy „Lumet”, Poznań, ulica Dzierżyńskiego nr 7. Warunki bardzo korzystne i do uzgodnienia w Dziale Personalnym. Reflektujemy jedynie na silny wysoko kwalifikowane i zam. w Poznaniu. K8196

Dwóch introligatorów zatrudni Spółdzielnia w Poznaniu. Wynagrodzenie wg układu zbiorowego dla przemysłu poligraficznego uzależnione od stażu pracy w zawodzie. Oferty prosimy kierować do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8497.

Dwóch kierowników sklepu branży metalowej przyjmie zaraz M. H. D. Art. Gosp. Domowego w Poznaniu, przy ulicy Konfederackiej, barak 5, pokój 10. Zgłoszenia osobiste. Warunki pracy i płacy wg układu zbiorowego pracowników handlu. K8498

Samodzielnego frezera z kwalifikacjami na nową frezarkę uniwersalną typ EWB-25 — przyjmie zaraz Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3, Poznań, Solna 12. Warunki płacy wg układu zbiorowego pracy w budownictwie. K8500

Inżyniera na stanowisko st. technologa oraz technika elektryka na stanowisko energetyka — zatrudni zaraz Wielkopolska Fabryka Maszyn Młyńskich w Rogoźnie Wlkp., ul. Zw. Stalingradzkich 5. (Podstawowa produkcja stanowią maszyny rolnicze). Warunki płacy oraz mieszkaniowe do omówienia na miejscu. Reflektujemy na pracowników z praktyką. K8506

Pracownika oborowego przyjmie do pracy natychmiast Państwowe Gospodarstwo Rolne Grodzisko, poczta Łęka Mała, pow. Gostyń. K8508

Wojewódzkie Zjednoczenie PGR w Olsztynie zatrudni zaraz inżynierów i techników rolników na stanowiskach kierowników gospodarstw w ramach uchwały nr 120/59 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r., względnie na ogólnych warunkach. Powyższa uchwała ważna jest tylko do dnia 31 grudnia 1960 r. Kierownicy zatrudnieni w ramach w. w. uchwały otrzymują jednorazową zapomogę w wysokości 5.000 zł umarzalną po 2 latach pracy w gospodarstwie — mieszkanie zapewnione. Oferty na piśmie lub telefonicznie składać pod adresem: Wojewódzkie Zjednoczenie Państwowych Gospodarstw Rolnych w Olsztynie, ul. Hanki Sawickiej nr 29, telefon 31-06 — Wydział Kadr i Zatrudnienia. K8461

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Poznaniu, ul. Gajowa 10 — poszukuje kandydatów z wyższym lub średnim wykształceniem i praktyką na stanowiska kierowników biur — głównych księgowych w podległych jednostkach terenowych — Nadleśnictwach.

Baszków, pow. Krotoszyński — mieszkania brak. Biała Królikowska, pow. Pleszew — 2 pokoje plus kuchnia.

Biedrusko, pow. Poznań — 1 pokój plus kuchnia, światło elektryczne.

Łopuchówko, pow. Oborniki — 3 pokoje plus kuchnia, światło elektryczne.

Moja Wola, pow. Ostrowo — 3 pokoje plus kuchnia, światło elektryczne.

oraz w Szkółce Zadrzewieniowej w Dębnie, pow. Września — mieszkania brak.

Warunki płacy do omówienia. Pracownikom na w. w. stanowiskach przysługują deputat opały i rolny oraz wolne mieszkaniowe. W Nadleśnictwach, w których brak mieszkań, przysługują zwrot opłat za wydzierżawione mieszkania. Jednocześnie poszukuje się kandydata na stanowisko głównego mechanika przy Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych z wykształceniem wyższym technicznym i co najmniej 3-letnią praktyką w zawodzie lub średnim mechanicznym i 7 lat pracy w zawodzie, ze znajomością napraw samochodów i ciągników. Informacji udzieli i oferty przyjmie Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Poznaniu — Wydział Kadr, pokój 35. K8503

Technika mechanika na stanowisko BHP oraz do prac w dziale głównego mechanika, brygadzie do działu obróbki galwanicznej oraz ślusarzy narzędziowych — przyjmą natychmiast Poznańskie Zakłady Przemysłu Muzycznego w Poznaniu, ul. Smolna 13, tel. 513-50. K8509

Pracownika do Referatu Księgowości Budżetowej zatrudni Prezydium Dzielnicy Rady Narodowej Poznań-Stare Miasto, ul. Libelta 16/20, pokój 128. Wymagane jest średnie wykształcenie i rok praktyki. Wynagrodzenie do omówienia na miejscu. K8512

Maszynistę biegłą przyjmie Zakład Doświadczalny Baborówko, stacja kolejowa Baborówko, pow. i poczta Szamotuły. Zgłoszenia pod adresem jak wyżej podano. K8517

Starszego księgowego z uposażeniem podstawowym 2.000 zł, kierowcę samochodowego na samochód osobowy, stolarza i pracownika fizycznego do ekspedycji — zatrudni Spółdzielnia Pracy. Oferty prosimy kierować do Biura Ogłoszeń, ul. Świerczewskiego nr 3 dla K8522.

Technologia i mistrzów z zakresu produkcji konserw rybnych, technologia obróbki drewna, inżyniera urządzeń sanitarnych oraz inżyniera urządzeń kotłowych — zatrudni natychmiast Przedsiębiorstwo Polowów Dalekowskich i Usług Rybackich „Odra” w Świnoujściu. K8518

Praca

Małżeństwo pracujące z dzieckiem poszukuje gospodarki dochodzącej (pożądane referencje). Garbary 43 m. 9. 16537g

Przyjmie wpracowaną pracę w kiosku na pół etatu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8562g

Uczniwa poszukuje pracy na pół etatu, chętnie do kiosku. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8563g

Rencistka do samodzielnego osiedlenia (willa pod Poznaniem). Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8576g

Pomoc z gotowaniem potrzebna na wiejskie prośbostwo, chętnie z prowincji, wiek średni. Poznań, Świerczewskiego 1 m. 21. 16571g

Panna poszukuje pracy (ukończona 3 lata studiów filozoficznych z praktyką). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8576g

Rencistka dochodząca zajmująca się gospodarstwem domowym. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8589g

Gospośnią dochodząca z referencjami potrzebna. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8604g

Emeryt przyjmie pracę fizyczną na pół etatu. Drozdowski, Wola, Sycowska 23. 16508g

Potrzebna rencistka do lekkiej pracy domowej, w godzinach wieczornych. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8631g

Pielęgniarkę emerytowaną do 2 dzieci przyjmie zaraz. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8632g

Posługaczka na 3 godziny dziennie potrzebna. Wielka 11 m. 5, zgłoszenia w godz. 8-9. 16635g

Uczeń oraz czeladnik krajecki zaraz potrzebni. Edmund Glinke, Dzierżyńskiego 153. 16659g

Pomoc do 2 dzieci i lekkich prac domowych potrzebna. Zgłoszenia: od godz. 16, Górczyn, Fiedera 134 m. 2. 16677g

Sila biurowa ze znajomością języka niemieckiego, biegła w pisanie na maszynie potrzebna do kancelarii. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8702g

Przyjmie murarza i ucznia. Ogrodowa 4. Zgłoszenia: się po godz. 17. 16730g

Kulturalna osoba zajmująca się gotowaniem obiadów dla pracujących. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8734g

Rolnik z rodziną przyjmie pracę. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8735g

Przyjmie dozorstwo. Warunek mieszkanie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8736g

Chłomistrz z rodziną przyjmie pracę. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8737g

Gospośnią samodzielną potrzebna do rodziny lekarza. Pensja dobra. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8748g

Akwizytor przyjmie przedstawicielstwo wytwórni państwowej, upłynni rezydent. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8756g

Pomoc domowa dochodząca ca potrzebna. Zgłoszenia: od godz. 15, Traugutta 31a m. 6. 16759g

Pomocnik ogrodnicy poszukuje pracy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8757g

Praca

Pomoc domowa potrzebna do 4 osób pracujących chętnie z prowincji: ulica Za Bramką 11 m. 1. 16769g

Nauka

Profesor liceum udziela korepetycji z matematyki i rosyjskiego. Telefon 664-02. 16530g

Wykładowca udzieli pomocy z rosyjskiego w zakresie wszystkich typów szkół. Koszńskiego 6 m. 3. 16553g

Kupno

Kupię samochód „Ifę” 8, względnie „Fiat” 110, „Skodę”. Oferty z podaniem stanu, ceny: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8507g

Psa młodego, rasy Air-de-terrier z rodowodem kupię. Zgłoszenia: Dzierżyńskiego 166 m. 15, tel. 12-27. 16533g

Kupię piec pokojowy, u-umywalny z marmurem. Armii Czerwonej 23 m. 3. 16678g

Kupię prasę hydrauliczną, nacisk około 150 ton. Wydział Miast i Wsi, Chodzież, Obr. Stalingradzki 111. 16611g

Kupię stół i krzesła Chippendale. Oferty: telefon 536-88. 16718g

Samochód „Skodę” w dobrym stanie kupię, Kosciana 1 m. 9. 16738g

Kupię samochód „Warszawę”. Oferty z dokładnym opisem i ceną: Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8747g

Siomę zdrową na siećkę, każdą ilość kupię. Sołtyński, Poznań-Górczyn, Górki 3. 16768g

Sprzedaż

Osie z kołami na 20-kach i 16-kach do pojazdów konnych dostarcza szybko Autometal, Poznań, Miła 17. 13966g

Wózki dziecięce oraz dla lalek, nowoczesne modele, wielki wybór, materace (wszelkie wymiary) polecane: Poznań, Czerwonej Armii 10, Brzozowska. 15509g

Sprzedam spieszną okazję: samochód „Mercedes” na rope, 3 tony oraz Mercedes bagażówkę. Ławica-Wola, Beskidzka 39. 16214g

Sprzedam samochód „Moskwę 402”, w stanie idealnym. Wiadomość: telefon 519-94. 16775g

Wózek dziecięcy nowoczesny, stan dobry, korzystnie sprzedam. Kosińskiego 8 m. 35. 16541g

Sprzedam barak mieszkalny. Włodzimierz Jerdzicki, Chomęcice k. Poznania. 16545g

Maszynę stolarską kombinowaną (heblarkę, zgrubiacz, tarczownicę) — sprzedam. ul. Małeckiego 10 m. 14, tel. 628-57. 16546g

Sprzedam samochód ciężarowy „Opel Blis”, po kapitalnym remoncie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8588g

Dachówkę, słupki parkowe, pustaki „Alfa” — poleca wytwórnia. Poznań-Górczyn, Knapowskiego 3. 16605g

Kasowe psy boksery, wtryskarke, 2 olta (kastowe) 140 x 160 — sprzedam. Promienista 17. 16681g

Sprzedam 180 kur 8-miesięcznych wraz z kurkami drewnianymi, rozbite kurkami, Aniel Ratajczak, Kosciana, Smigieliska 8, tel. 350. 16689g

OGŁOSZENIA DROBNE

Rynny dachowe, rury, kolana do pieców, siatki ogrodzeniowe — polecam. Dzierżyńskiego 266, sklep. 16684g

Sprzedam sypialnię czesot — formiowaną, w stanie dobrym. Reymonta 7 m. 3, godz. 13-20. 16685g

Sprzedam siliak na ropę, stacyjny marki „Deutz”, 12 KM. Józef Ratajczak, Kosciana, Smigieliska 8, tel. 350. 16690g

Galwanizernie w środowisku w pełnym ruchu z powodu wyjazdu sprzedam (niklowanie, chromowanie, mosiądzowanie, cynkowanie, eloksalacja aluminium, kielichy do galwanizacji drobnych). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8695g

Pianino sprzedam, żelazna płyta. Gwardii Ludowej 14 m. 10, po godz. 18. 16399g

Wózki dziecięce oraz dla lalek, zabawki poza tym ozdobne kieliszki, komplety likierowe — poleca Lesiński, Poznań, Żydowska. 16566g

Sprzedam samochód osobowy na chodzie, stan dobry. Poznań-Antoniuk, ul. Głowieniec 4 — A. Piotrowski. 16574g

„Mercedes” V 170 po remoncie — sprzedam. Poznań 44, w podwórzu. 16586g

Sprzedam ciągnik „Uruss”, w dobrym stanie, lub zamienię na samochód osobowy „Skoda” 1102. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8590g

Rurkowy piec cukierniczy 3-tłowy — 6 blach, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8595g

Sprzedam jadalnię stylową, jasny dęb, jak nowa. Baraniak, Poznań, Jarochowskiego 4 m. 11, od godz. 16. 16596g

Samochód DKW 700, dobrze utrzymany okazję nie sprzedam. Grzeszkowiak, Drezdenko, ulica Szkolna 13. 16598g

Kocioł nowy „Camino”, pow. 2,5 m² oraz piekarnik gazowy — sprzedam. Informacje: tel. 637-72, od godz. 16-18. 16606g

Motocykl WFM fabrycznie nowy sprzedam. Wawrzyniaka 27 m. 10. 16613g

Sprzedam nowe meble do pokoju stołowego. Poznań, Śniadeckich 1 m. 9. 16618g

Sprzedam kiosk. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8620g

Wóz poltrony oraz platformę sprzedam. Poznań, Kosciana 43. 16625g

Sprzedam psa boksera 5-miesięcznego i piec węglowy do łazienki. Słowackiego 12 m. 1. 16627g

Czyszczalnię pierza do trzech zaprowadzoną — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8630g

Sprzedam tanio futro jagińskie bułgarskie, nowe. Wielka 11 m. 5. 16636g

Sprzedam czarne pianino — Świerczewskiego 69 m. 2. 16641g

Powiększalnik walizkowy oraz „Zorkę” — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8644g

Sprzedam fortepian krótki (skrzydło) w dobrym stanie. Mylna 11 m. 6. 16645g

Okazyjnie sprzedam 2 nowoczesne czyszczarki, wydajność 6 q/godz., 12 q/godz. Władysław Nowak, Czerwieńko, poczta Kostrzyn Wlkp., pow. Środa. 16652g

Franka SHL nową, fotele — amerykańskie, sprzedam. Łukaszczyka 27 m. 3. 16663g

Norki standard (samiec, samce) pastele, topazy — sprzedam. Ul. Milczanska 44 — Zęgrze. 16705g

Samochód „Moskwicz” typ 402, w pierwszorzędny stan — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8796g

Okazyjnie sprzedam spieszną maszynę trykotarską i przystawkę. Długosza 6 m. 1. 16708g

Maszynę do szycia tanio sprzedam. Poznań, Chładowskiego 3 m. 3. 16711g

Osie na 20 i 16 do wozów konnych sprzedam warsztat ślusarski — Grobla 20. 16719g

Wózek „Warszawa”, spacerówkę z budką oraz piankę pokojową małego (1-roczny) — sprzedam. Tanio. Przybyszewskiego 28 m. 31. 16726g

Samochód „Wartburg” z radiem, w idealnym stanie — sprzedam, najchętniej zamienię na „Warszawę” również w idealnym stanie. Września, Obr. Stalingradzki 27 m. 2a. 16722g

Szukam pokoju (pomogę w pracach domowych). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8592g

Zamienię pokój z kuchnią, łazienką, w Pucku koło Gdyni na podobne w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8602g

Przyjmę uczennice lub ucznia na pokój. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8609g

Samotny poszukuje pokoju. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8614g

W lokalu warsztatowym na jezykach poszukuję. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8617g

Spiesznie kupię lub wynajmę pokój. Warunki obywatelskie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8624g

Studentka poszukuje pokoju. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8642g

Sroda! Zamienię 2 pokoje z kuchnią, przedpokojem, telefonem, samodzielną na podobne w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8646g

Pokoju w okolicy Poznania (Puszczykowo, Mosina, Puszczykowo), dla osoby samotnej poszukuję od 1 stycznia 1961 r. Warunki do omówienia. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8650g

2 osobne pokoje (I, II piętro) — zamienię na pokój z kuchnią. Dąbrowskiego 110 m. 4. 16666g

Fana na pokój przyjmie. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8675g

Pracujące małżeństwo spieszenie poszukuje pokoju, może być w starszej panii. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8682g

Małżeństwo bezdzietne poszukuje pokoju na okres 3 lat. Opłata z góry. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8739g

1000 ofert zamiany mieszkań poleca Biuro — Gwardii Ludowej 18, godz. 17-18. 16712g

Zamienię 3-pokojowe mieszkanie, komfortowe, willowe z telefonem w okolicy Ogrodu Botanicznego na podobne lub większe, najchętniej w śródmieściu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8714g

Kupię wyłączone pokój z kuchnią lub duży pokój. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8715g

Inżynier kawaler poszukuje pokoju. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8739g

Studentów na dwa pokoje przyjmie zaraz. Poznań Junikowo, Ścinawa 44. 16745g

Kiosk (wynagrodzenie przewidywane, wzgl. lokal handlowy odstąpię). Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8758g

Przyjmę panów pracujących na pokój. Górczyn, Przędz 22 (przy Czechołowackiej). 16774g

Przyjmę na pokój panów pracujących. Górczyn, Rawicka 101. 16780g

Nieruchomości

Kuono — sprzedaż wszelkich nieruchomości. Loleca — poszukuje biuro, Poznań, Czerwonej Armii 51, w podwórzu, przejdzie przez plac. 16032g

Wielki wybór, domków willi, parcel, gospodarstw poleca Biuro Handlowe, Poznań, Kraszewskiego 9a. 16414g

Sprzedam pół willi wyłączonej, konieczne mieszkanie do zamiany. Zgłoszenia: Poznań, ul. Stalingradzka 31 m. 3, godz. 15-17. 16437g

Willę dwurodzinną komfortową, centralne, całą wolną — Górczyn, sprzedam spieszenie. Krzesiński, Świerczewskiego 1. 16442g

Domki 1-rodzinne, parcele, gospodarstwa poleca, poszukuje „Fortuna”, Poznań, Ratajczaka 30. 16450g

Sprzedam domek 1-rodzinny w dużej wiosce, cena dostępna. Zgłoszenia osobiste — Marcin Niedziela, Szelejewo, pow. Gostyń. 24611g

Parcele małą na Górczynie okazję sprzedam z powodu wyjazdu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8650g

Sprzedam część domu — 60.000 zł w Jarocinie. Armii Czerwonej 10. Wiadomość: Zabrze, Dubieła 7. 16550g

Parcele z zatwierdzonymi planami domków 1-rocznych, śródmieście Wągrowa — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla K8631g

Zgubił piesek foksterier ostrowosły. Uczęstnicę znalazł proszę o zwrot — Słowackiego 28 m. 8. 16674g

Zgubił koczowniczy z lasu w niedziele — w drodze do pracy. Proszę o zwrot — Słowackiego 28 m. 8. 16674g

Lekarskie

Dr. med. Maksymilian May, ulica Gwardii Ludowej 2 — nowy numer telefonu 519-80. 16519g

Zęby

Zginił piesek foksterier ostrowosły. Uczęstnicę znalazł proszę o zwrot — Słowackiego 28 m. 8. 16674g

MIĘSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT WODOCIAŁOWO - KANALIZACYJNYCH I INSTALACYJNYCH

w Poznaniu, ul. Grobla 15, tel. 512-61, wewn. 216

uprawnione do wykon. robót wodno-kan. zewn. oraz robót elektr. zawiadania, że posiada jeszcze

OTWARTY PORTFEL ZLECEŃ na rok 1961

w zakresie:

1. wykonywania remontów kapitalnych i budowy rurociągów sieciowych wodociągowo - kanalizacyjnych;

2. budowy i wykonywania remontów kapitalnych wszelkiego typu kanałów, ujęć wody oraz urządzeń dla oczyszczenia wody i ścieków;

3. budowy przyłączy wodociągowo - kanalizacyjnych;

4. konserwacji, rozbudowy i modernizacji oświetlenia ulicznego.

Przedsiębiorstwo przyjmuje również do wykonania roboty ziemne z zakresu robót wodno-kanalizacyjnych zewnętrznych. Ewentualne zlecenia instytucji państwowych, spółdzielczych i osób prywatnych należy składać wg adresu jak wyżej - w Dziale Organizacyjno - Ekonomicznym, pokój nr 316, w terminie do dnia 24 grudnia 1960 r.

K8493

Zjazd Absolwentów

STUDIÓW ROLNICZYCH I LEŚNYCH W KRAKOWIE

odbędzie się w ramach uroczystości jubileuszowych 70-LECIA UCZELNI

w dniach od 27-30 czerwca 1961 roku.

Komitet Organizacyjny prosi o zgłaszanie uczestnictwa w Zjeździe do 15 stycznia 1961 roku, z podaniem dokładnego adresu, na który przesłane będą dalsze informacje. Zgłoszenia należy kierować: Komitet Organizacyjny Zjazdu Absolwentów, Wyższa Szkoła Rolnicza w Krakowie, Al. Mickiewicza nr 21.

K8538

POZNAŃSKIE ZAKŁADY MECHANICZNE WZGS W POZNANIU, ulica Kolejowa 1-3 (dawniej Zakłady Remontowo - Montażowe) telefon: 642-37, 655-60

wzywają WSZYSTKICH SWYCH ZLECENIODAWCÓW Z LAT 1951-1958

do odebrania swoich modeli odlewniczych drewnianych, które pozostały w naszych magazynach jako depozyt po wykonanych remontach silników i urządzeń mechanicznych.

Termin odbioru ustalamy do 31 grudnia 1960 r. Nieodebrane do tego czasu modele zostaną zniszczone i po tym terminie nie będziemy uwzględniali żadnych roszczeń. Przy zgłoszeniach o zwrot modeli należy podać nasz nr komisji i nr modelu.

K8555

ZARZĄD R. S. P. Krawców POZNAN, Stary Rynek 92

wzywa wszystkich klientów

DO ODBIORU

usług i odzieży miarowej, nieodebranych od 30 dni z zakładów usługowych Spółdzielni.

Ostateczny termin odbioru 20 grudnia 1960 roku.

Po tym terminie nieodebrane rzeczy zostaną sprzedane na pokrycie kosztów Spółdzielni. Podstawa prawna: K. Z. art. 495; Dz. U. nr 41/183 z 1954 r.

K8552

Różne

Telewizory, radioodbiorniki naprawia szybko Warsztat Radio - Telewizyjny ul. Głogowska 50 w podwórzu. 11627g

Wypożyczalnia zagranicznych sukien slubnych, weselowych, nakryć do chrztu. Poznań, Sikorskiego 35. 14888g

Naprawa maszyn biurowych Pieprzycki, Poznań, Marcinkowskiego 26 telefon 23-63, obok kina. 15887g

Organiczne suknie ślubne, weselowe, welony, nakrycia do chrztu, ubrania męskie. Wypożyczalnia Długa 9. 16196g

Radioodbiorniki naprawia szybko, fachowo inżynier Semma, Wielka 17, telefon Garbar. Wybór najlepszych typów lamp. 16510g

Poszukuję wspólnika najemnej stolarza do stołówki, dobrze prosperującej, z kapitałem od 50.000 zł. Zabezpieczenie kapitału zagwarantowane. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 16480p.

Napiad gotówkę, lokal 10 m² (woda, gaz, światło), przy ul. Wielkiej, samochód „Warszawa”, czekam na propozycję. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 16479g.

Chemiczne czyszczenie i farbowanie wszelkie ubiory. Kolejowa 46, tel. 660-03. 16371g

Naprawa lalek nawet najdroższych popychaczy, skup przyczepionych części lalek. Poznań, Żydowska 7. 16771g

Wypożyczalnia zagranicznych sukien slubnych, weselowych, nakryć do chrztu, Szewska 20. 16568g

Opinie skóry nutrit. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 16479g.

Nie zwlekaj do ostatnich dni!

Już teraz wybierz los - zapewnij sobie SZANSĘ WYGRANIA 500.000 zł

w grudniowej Krajowej Loterii Pieniężnej 42.000 wygranych - 6.240.000 zł

K8384

BIURO DOKUMENTACJI I STUDIÓW KONSTR. PRZEMYSŁU CERAMIKI BUDOWLANEJ W POZNANIU, plac Młodej Gwardii 6, tel. 21-30

ZAKUPI KILKANASIE żeliwnych stołów kreślarskich z prostowodami

Szybkie zgłoszenia pisemne i telefoniczne kierować pod adresem Biura.

K8581

POSZUKUJEMY dla pracowników zamieszkujących

KWATER (pokoi umeblow.).

Zgłoszenia przyjmuje Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Wodociągowo - Kanalizacyjnych i Instalacyjnych, Poznań, Grobla 15, pokój 316.

K8384

MIĘSKIE ZAKŁADY TERENOWEGO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W POZNANIU, ul. Jackowskiego 42a

ogłaszają

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na sprzedaż:

SAMOCCHODU OSOB. „WARSZAWA” M-20. Cena wywoławcza 18.000,- złotych

Przetarg odbędzie się dnia 28 grudnia 1960 r., o godzinie 10, w Bazie Transportowej Zakładów, przy ulicy Kopanina nr 29.

Uczestnicy przetargu złożą w kasie Zakładów, przy ulicy Jackowskiego 42a, wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, czyli 1.800 złotych, najpóźniej w przeddzień przetargu.

Samochód przeznaczony do sprzedaży z przetargu oglądać można codziennie od godz. 10-13, w miejscu przetargu.

K8536

Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Słupcy, ogłasza przetarg na sprzedaż:

platformy 3-tonowej, cena wywoł. 11.175,- zł

platformy 3,5-tonowej, cena wywoł. 7.500,- zł

uprzęży dla koni szt. 2, cena wywoł. 2.425,- zł

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i osoby prywatne. Oferty w kopertach zalakowanych należy składać w Zarządzie Powszechnej Spółdzielni Spożywców w Słupcy, ulica Poznańska 4, do dnia 14. XII. 1960 r. Platformy i uprzęże oglądać można codziennie za wyjątkiem niedziel, od dnia 3. XII. do 14. XII. 1960 r., w godz. od 10-12, w podwórzu, przy ulicy 21 stycznia 9. Spółdzielnia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta. Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 15. XII. 1960 r. w biurze Zarządu Spółdzielni w Słupcy, ulica Poznańska 4, o godzinie 11.

K8480

Prezydium M. R. N. w Zagórowie, pow. Słupca, ogłasza przetarg na natychmiastową, na prawe budynku szkolnego w Zagórowie (1-piętrowy, o kubaturze 2640 m³) przez składowanie własnym materiałem i zabezpieczenie tegoż przed awarią. Oferty na powyższą pracę należy składać do dnia 15 grudnia br., pod wyżej wymienionym adresem podając koszt wykonywanej pracy. W przetargu mogą brać udział firmy państwowe, spółdzielcze i prywatne. Prezydium MRN zastrzega sobie wybór oferenta.

K8533

Zakład Energetyczny Poznań-Miasto, Nowowieskiego 10, ogłasza przetarg nieograniczony na budowę z materiałów wykonawcy osadnika żużlowego na składowisku żużla Elektrowni Poznań na Zawadach. Termin wykonania robót od miesiąca XII/60 do IX/61. Szczegółowych informacji udzieli Dział Inwestycji mieszczący się na terenie Elektrowni Poznań. Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „Przetarg”, składać należy w sekretariacie, przy ulicy Nowowieskiego 10, do dnia 15. XII. 1960 r. Otwarcie ofert nastąpi 17. XII. 1960 r., o godzinie 10,30 w siedzibie Przedsiębiorstwa, ulica Nowowieskiego 10. Zastrzega się dowolny wybór oferenta, jak również odstąpienie od przetargu bez podania powodów.

K8494

Spółdzielnia Pracy „Elektrotechnika”, Warszawa, ulica Bagno nr 10, telefon 6-75-11, ogłasza przetarg na:

chromowanie na wysoki połysk — ca 15000 sztuk kopuł do żelazek elektrycznych,

elektrolowanie — ca 15000 sztuk stóp aluminiowych do żelazek elektrycznych z termoregulacją,

niklowanie na mat — elementów do ca 50.000 sztuk lutownic elektrycznych.

Wzory do obejrzenia w biurze Spółdzielni, gdzie również należy składać oferty w zalakowanych kopertach. Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 15 grudnia 1960 r., o godzinie 10 rano. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Zastrzegamy prawo wyboru kooperanta.

K8479

Przewielebnemu Duchowieństwu, Pracownikom H. C. P., Członkom Zw. Zawodowego, Związku Wędkarskiego, Lokatorom, Kolegom, Krownym, Znajomym oraz Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie najdroższego męża i ojca, sp.

Stefana Zięby

za złożone wyrazy współczucia, wieniec i kwiaty

SERDECZNE „BOG ZAŁACI”

składa ZONA Z RODZINA

16657g

Przewielebnemu Duchowieństwu, Pracownikom H. C. P., Członkom Zw. Zawodowego, Związku Wędkarskiego, Lokatorom, Kolegom, Krownym, Znajomym oraz Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie najdroższego męża i ojca, sp.

mgr. inż. Heliodora Rymkiewicza

a w szczególności Wielebnemu Ks. Proboszczowi, Dyrekcji Naczelnej i Oddziału Poznańskiego Banku Inwestycyjnego, Koleżankom i Kolegom z banku, Członkom i Pracownikom Spółdzielni Pracy „Techniczna Obsługa Produkcji” oraz Przyjaciółom i Kolegom Zmarłego

SERDECZNE PODZIĘKOWANIE

składa

ZONA Z RODZINA

16653g

Przetargi - Komunikaty

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI

Wydział Finansowy Prezydium Dzielnice Rady Narodowej, Poznań - Nowe Miasto, ulica Zagórze 15, podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 grudnia 1960 r., o godzinie 11 w Poznaniu, przy ulicy Bystrej 22, odbędzie się licytacja maszyn oraz zabudowań stanowiących urządzenie nieczynnej Wytwórni Gipsu i Kredy należących do dłużnika Danuty Chomiak, zam. w Poznaniu, ul. Inżynierska 1:

1. 1 komora pyłowa i zbiornik pyłu,

2. 1 tablica rozdzielcza,

3. 1 młynek do kredy,

4. 1 silnik elektryczny 3-fazowy,

5. 1 urządzenie do produkcji cementu,

6. 1 piec do wypalania gipsu,

7. 1 bęben żelazny,

8. 1 zbiornik do wody,

9. 1 wałek palczasty.

łącznie cena szacunkowa 2.530,- zł.

Ponadto:

1 szopa drewniana zamknięta,

1 szopa półotwarta,

1 budynek z cegły palonej o kubat. 36 m³.

łącznie cena szacunk. zabudowań 11.120 zł.

Cena wywoławcza jest połową ceny oszacowania. Urządzenie objęte licytacją można oglądać w dniu licytacji w oznaczonym miejscu.

K8481

Komornik Sądu Powiatowego, rew. III, w Poznaniu, ulica Młyńska 1a, pokój 2, na mocy preписu art. 608 kpc, podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 grudnia 1960 r., o godzinie 10, w warsztacie przy ul. Dąbrowskiego nr 79, odbędzie się druga licytacja ruchomości należących do dłużnika Czesława Grzegorzewskiego, zam. przy ulicy Żurawiej nr 13 m. 5, w Poznaniu i to jednej grezarki marki „Genewa” nr TWUM, oszacowanej na sumę 30.000 zł. Dnia 13 grudnia 1960 r., o godzinie 13, w warsztacie przy ul. Dąbrowskiego nr 42 odbędzie się pierwsza licytacja wiertarki poziomej bez silnika należącej do dłużnika Henryka Bartolda, zam. przy ul. Świętogórskiej nr 5, w Poznaniu, oszacowanej na kwotę 9.000 zł. Ruchomości w w. oglądać można w dniu i miejscu wyżej podanym.

K8545

Komornik Sądu Powiatowego, rew. III, w Poznaniu, ulica Młyńska 1a, pokój 2, na mocy preписu art. 608 kpc, podaje do publicznej wiadomości, że dnia 16 grudnia 1960 r., o godzinie 13, w Poznaniu, przy ul. Poznańskiej 50, odbędzie się pierwsza licytacja ruchomości należących do dłużnika Edwarda Grabskiego i to maszyn do cięcia papieru marki „Krause”, oszacowanej na sumę 15.000 zł. Ruchomości w w. oglądać można w dniu i miejscu wyżej podanym.

K8544

Wielebnemu Duchowieństwu, Dyrekcji i Radzie Zakładowej Zarządu MTP, Tow. Powstańców Wlkp., Tow. Hod. Gołębi Połecznych, Krownym, Lokatorom i Znajomym za liczne kwiaty i wieniec oraz udział w pogrzebie drogiego męża i ojca, sp.

WŁADYSŁAWA MIELCARSKIEGO

SERDECZNE PODZIĘKOWANIE

składa

ZONA Z RODZINA

16634g

Dnia 1 grudnia 1960 r. zasnął w Panu, po długotrwałej chorobie, w wieku lat 67, nasza najukochańsza i najtroskliwsza opiekunka, ciocia i szwagierka, sp.

Klodyda Ćwiklińska

emer. nauczycielka Szkoły Podstawowej nr 6 w Gnieźnie, odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

Pogrzeb odbył się dnia 4 bm., na cmentarzu Św. Piotra w Gnieźnie.

W smutku pogrążona

RODZINA

Gniezno, Środa Wlkp., Łódź, Kraków, Zabrze. 16920g

Dnia 4 grudnia 1960 r. zmarła nagle, opatrzona Sakramentami św., nasza ukochana córeczka, przeżywszy lat 10, sp.

Hanna Jankowska

Pogrzeb odbędzie się w środę, 7 bm., o godzinie 10,50 z kaplicy cmentarza na Górczynie.

W nieutulonym smutku i żalu pogrążeni

RODZICE Z DZIEĆMI I RODZINA

16855g

„GŁOS WIELKOPOLSKI”. Adres Redakcji: Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Telefon: centrala 611-21 łączy wszystkie działy: sekretariat redakcji 657-76; redaktor naczelny 657-76; sekretarze redakcji 648-85; dział łączności z czytelnikami 657-18; dział miejski 659-39; redakcja nocna 430-73. Wydawca: Poznański Wyd. Prasowe RSW „Prasa”, Poznań, ul. Świerczewskiego 3, telefon 452-89. Prenumerata „Głosu Wielkopolskiego”: miesięcznie — 12,50 zł, kwartalnie — 37,50 zł, półrocznie — 75,- zł, rocznie — 150,- zł. Prenumeratę przyjmują oddziały delegatury „Ruch” urzędów pocztowe i listonosze do 15 każdego miesiąca na miesiąc następny. Prenumeratę z wysyłką za granicę przyjmuje PKWZ „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 46, nr konta PKO 1-6-1960. Warszawa — na okres kwartalny, półroczny i roczny. Do ceny krajowej dolicza się 40 proc. API — Agencja Publicystyczno-Informacyjna; CAF — Centralna Agencja Fotograficzna; PAP — Polska Agencja Prasowa; ZAP — Zachodnia Agencja Prasowa. Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka, Poznań, ulica Zwierzyniecka 3 — telefon 444-59. L-5

Miliardy procentują

Przed krajową naradą mechanizacyjną

Słyszysz się niekiedy zdanie, że rozbudowując w okresie 15 lat przemysł ciężki, zaniedbaliśmy wyposażenie rolnictwa pod względem technicznym. Gdy patrzymy na ten problem z własnego podwórka, w aspekcie potrzeb własnego gospodarstwa, to istotnie może się tak wydawać. Dopiero gdy spojrzymy nieco szerzej, z punktu widzenia interesów całego gospodarki narodowej, sprawa przedstawia się zgoła inaczej.

Przypomnijmy sobie, że przedwojenna Polska była krajem wybitnie rolniczym, o słabo rozwiniętym przemysle. Wiesz — przeludniona. Z rolnictwa utrzymywało się 60 procent ludności, a tylko 40 procent z zajęć pozarolniczych, w tym 13 procent z przemysłu i rzemiosła. Taki był mniej więcej stan zaraz po wyzwoleniu. Dzięki reformie rolnej, parcelacji i osadnictwa przeludnienie wsi zostało częściowo złagodzone. Ale tylko częściowo.

Pozostawienie kraju z rolniczą perspektywą rozwoju musiałoby spowodować zastój na rynku pracy, zwiększenie liczby bezrobotnych ludzi na wsi i w mieście, a w konsekwencji obniżenie poziomu życiowego całego społeczeństwa. Decyzja o industrializacji zmieniała sytuację zdecydowanie na lepsze. Miliony ludzi ze wsi znalazły zatrudnienie w przemyśle. To był pierwszy zysk dla rolnictwa, o którego przyszłości mogli zdecydować rozwój całej gospodarki narodowej, a przede wszystkim rozwój przemysłu ciężkiego — nowe fabryki, huty, stalownie, kopalnie węgla i innych minerałów, elektrownie, zakłady chemiczne, motoryzacyjne itp.

Rozbudowując przemysł ciężki i wszystko co się z nim wiąże, nie mogliśmy równocześnie inwestować w odpowiadających rozmiarach w rolnictwo. Na to byliśmy za biedni. Mimo to jednak i rolnictwo podniosło z roku na rok swój poziom. Nie trzeba tutaj przytaczać liczb. Widzimy to naokoło siebie, jeżeli tylko potrafimy trzeźwo patrzeć. W każdym województwie, w każdym niemal powiecie powstały nowe warunki do pracy i nowe możliwości. Poza rolnictwem pracuje już dziś połowa ludności kraju, w tym miliony ludzi ze wsi. To jest sukces w naszych warunkach ogromny.

Rzecz jasna, że uprzemysłowienie kraju kosztowało i kosztuje bardzo dużo. Każdy z nas wie, ile kosztuje

Śladem naszych artykułów

Licytacja bez firanek

„W związku z artykułem, jaki zamieszczony został w nr 226 „Głosu Wielkopolskiego” pt. „Licytacja za firankami” Wydział Finansowy zawiadamia, że przeprowadzona w związku z tymi uwagami kontrola organizacji i przebiegu sprzedaży licytowanej — ruchomości zajętych w postępowaniu egzekucyjnym, wykazała istotnie szereg usterek i braków w pracy dzielnicowych wydziałów finansowych na tym odcinku działania — taki jest początek, zawartego na 5 stronach maszynopisu, wyjaśnienia na nasz artykuł. M. in. Wydział Finansowy Prezydium RN m. Poznania informuje, że za brak obwieścić o terminie licytacji winnym udzielono ustnych upomnień. Zdaniem Wydziału poczyniono odpowiednie kroki, by tego rodzaju niedociągnięcia nie występowały, pouczono także poborców o obowiązku sprawnego i prawidłowego przeprowadzania licytacji, polecono dzielnicowym radom przeprowadzić szkolenie i w drodze okresowych repetycji sprawdzać u pracowników aparatu finansowego znajomość przepisów egzekucyjnych. Wydział stwierdziwszy, że poprzednio już dokonywane próby zainteresowania licytantami szerszych warstw społeczeństwa nie dały rezultatu (licytanci są niemal zawsze ci sami) — zaznacza, że będzie się dążyć do ukroczenia zawodowego handlowania nabytymi na licytacji przedmiotami. (ak)

budowa domku jednorodzinnego czy pomieszczenia inwentarskiego. Nie bez przyczyny zrodziło się wśród mieszkańców wsi przysłowie „kto się buduje, siedem lat poczuje”. A w Polsce budowaliśmy nie jeden dom i nie jedną fabrykę. Zrozumiałe więc, że należało przycisnąć pas, że musiało na ten celłożyć i rolnictwo w formie podatków i obowiązkowych dostaw. Dziś już sytuacja uległa takiej zmianie, że z różnicy wartości świadczeń w naturze korzysta sama wsi na swoje techniczne potrzeby i unowocześnienie.

Wkład rolnictwa w uprzemysłowienie kraju był znaczący. W okresie przemysłowej 6-latki samo woj. poznańskie wniosło rocznie około miliard złotych. I co z tego ma? Bardzo dużo. Wystarczy wskazać na okręg przemysłowy Konin — Turów — Kłodawa, który będzie kosztował 30-krotnie więcej niż wkład wielkopolskiej wsi. Dodajmy fakt rozbudowy przemysłu maszyn rolniczych i traktorów, motorów elektrycznych i innych urządzeń ułatwiających pracę człowiekowi. Z owoców uprzemysłowienia kraju rolnictwo zaczyna teraz korzystać pełnymi garściami.

Czy ma nastąpić stabilizacja na obecnym poziomie? Nie. Musimy iść ciągle i nieprzerwanie naprzód, dążąc do poziomu rolnictwa światowego. To co robimy obecnie, to właściwie początek postępu technicznego w rolnictwie. Poto właśnie budowaliśmy przemysł wysiłkiem całego narodu, żeby ludziom na wsi lepiej się żyło niż daw-

niej. Ze mimo znacznych postępów w tej dziedzinie, z mechanizacją i technizacją procesów produkcyjnych na wsi idzie jeszcze trochę kulawo, że jakoś sprzętu pozostawia wiele do życzenia, to już wina poszczególnych ludzi, różnych instytucji, zakładów wytwórczych.

Temu zagadnieniu poświęcona będzie krajowa narada, zorganizowana przez Naczelniczą Organizację Techniczną oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Rolnictwa w Poznaniu. Po naradzie, która odbędzie się 7, 8 i 9 bm. spodziewać się należy wiele. Jej uczestnicy wystąpią niewątpliwie z konkretnymi i rzeczowymi wnioskami celem naprostowania dróg realizacji bieżących zadań w zakresie mechanizacji rolnictwa. Od tego przecież w dużym stopniu zależy wykonanie 5-letniego planu produkcji przez naszą wsi.

K. J.

„Koziołki“

W 186 Poznańskiej Grze Leczbowej „Koziołki” nie stwierdzono żadnego kuponu z pięcioma trafieniami, zakreśleniami. Ustalono 28 wygranych z czterema trafieniami. Właściciele tych kuponów otrzymują wygraną po 3.355,— zł; Wygrane z trzema trafieniami otrzymuje 1733 uczestników gry po 135,— zł; Wygrane z dwoma trafieniami otrzymuje 27.718 uczestników gry po 10,— zł.

Na miesiąc grudzień „Koziołki” ufundowały 93 cenne nagrody rzeczowe, w tym z okazji Świąt i Nowego Roku, 50 premii po 1.000,— zł oraz jako główną wygraną

SAMOCHOÓD OSOBOWY „SYRENA“

Oprócz nagród rzeczowych, na uczestników gry w dalszym ciągu czeka premia pieniężna na wygranie I stopnia w wysokości 300.000 zł.

Losowanie 187 Poznańskiej Gry Leczbowej „Koziołki” odbędzie się w dniu 11 grudnia 1960 roku o godzinie 13 w Gostyniu na Rynku.

WARTA — g. 10, 12.30 „Lekcja miłości” (szwedzki, 18 l.); godz. 15 seans zamknięty; g. 19 „Mój wujaszek” (franc., 12 l.), seans z prelekcją

WOJSKOWE — g. 17, 19.30 „Nie-zwykły świadek” (NRF, 14 l.) WCZASOWICZ — g. 17, 19.15 „Don Juan” (węgierski, 16 l.) ZNIZCZ (LASEK) — g. 19 „Przystanek na periferiach” (CSRS, 18 l.) FOTOPLASTIKON — „Pod urokiem Andaluzji”;

W WOJEWÓDZTWIE

GNIEZNO — Lech: „Potrójne we se” (polonia); „Słońce świeci wszystkim”; KALISZ — Stylowe: „Niezapomniany kamerdyner”, Wolność: „Spokojny człowiek”; LESZNO — Panorama: „Pół żartem, pół serio”; OSTROWO — Roma: „Te graficznie pojedynk”; SŁOŃCE: „Zbuntowana orkiestra”; PIŁA — Iskra: „Prawo i bezprawie”, Lotnik: „Siostry” (część II).

Radio

PROGRAM I

14 — Portret króla Jana; 14.30 — „3 razy 10 znanych orkiestr rozrywkowych”; 15.10 — „Czego chętnie słuchamy”; 16.05 — „O problemach młodzieży”; 16.15 — Drobne utwory kompozytorów radz.; 16.35 — „Meksykańskie pieśni rewolucyjne i ludowe”; 17 — Aud. dla młodzieży szkolnej; 17.30 — Z życia ZSRR; 18.05 — „Gość z kolchozu”; 18.25 — Kurs nauki jęz. franc.; 19.05 — Uniwersytet radiowy; 19.15 — „Pięć minut o wychowaniu”; 19.20 — Koncert orkiestry PR; 20.26 — Sport; 20.30 — Melodie ludowe z Kurpiów; 20.45 — „Ze wsi i o wsi”; 21 — Koncert chopinowski; 21.30 — „Trybuna nauczycielska”; 21.40 — Poetycki koncert żywe; 22.10 — Muzyka taneczna; Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.05, 16, 18, 20, 22;

PROGRAM II (Poznań)

15.05 — Koncert chóru Rozgłośni Wrocławskiej PR; 15.30 — Dla dzieci starszych; 16 — Donizetti: Akt I opery „Don Pasquale”; 16.35 — Aud. sportowa; 16.45 — Aud. aktualna; 17.20 — Melodie rozrywkowe; 17.45 — Aud. dla młodzieży; 18.25 — Muzyka i aktualności; 18.45 — Audycja aktualna; 19.05 — Kwadrans muzyczny K. Strommenga; 19.50 — Teatr Współczesny; 21.27 — Sport; 21.40 — Poznański koncert żywe; 22.10 — Dyskusja przed mikrofonem; 22.30 — Spotkanie z E. Kania; 23.15 — Muzyka taneczna;

SPORT

Po walnym zgromadzeniu POZLA

Optymistyczne liczby

Zarząd Poznańskiego Okręgu Związku Lekkiej Atletyki po zakończeniu dwuletniej kadencji (1959 — 1960) wydał drukiem obszernie opracowane sprawozdanie w objętości ponad 100 stron. Oto kilka liczb działalności jednego z najruchliwszych związków okręgowych Wielkopolski.

Poznań ośrodkiem kajakarzy

Drugą siedzibą Polskiego Związku Kajakowego obok Warszawy jest nieoficjalnie Poznań. Często goszczą tu czołowi działacze warszawscy. W ostatnich kilku tygodniach odbyły się trzy posiedzenia zarządu lub komisji PKZ.

Decyzją zarządu PKZ w Poznaniu na Malcie wiosną przyszłego roku powstanie ośrodek treningowy kadry narodowej. Pracę szkoleniową prowadzić ma dwóch trenerów.

Na zebraniu w Poznaniu pod przewodnictwem prezesa A. Bazanaka postanowiono zreorganizować przydział okręgów do poszczególnych trzech stref. Do strefy I należeć będą: Warszawa, Katowice i Kraków, do II — Poznań, Opole i Wrocław, do III — Szczecin, Bydgoszcz, Gdańsk wraz z Olsztynem.

Głównym celem przygotowania naszych kajakarzy, to VI Mistrzostwa Europy, które odbędą się na Malcie od 18—20 sierpnia 1961 r. Bezpośrednio po mistrzostwach rozegrany zostanie (22 i 23 sierpnia) mecz Polska — Szwecja. Z ciekawych imprez kajakarzy w Poznaniu odbędą się mistrzostwa Polski (21—23 lipca) oraz w maju przyszłego roku rewanżowe spotkanie Poznań — Berlin.

Najwięcej wagi przywiązuje obecnie PKZ do wykonania i dalszej projektowanej rozbudowy obiektów na Malcie oraz zaopatrzenia zawodników w sprzęt. PKZ zamówił 150 jedno-, dwu- i czterosobowych kajaków wysięgowych w Państwowych Zakładach Szkutniczych w Chojnach. Około 100 tych łodzi potrzebnych jest naszym zawodnikom, najpóźniej do czerwca. Od terminowego otrzymania łodzi uzależniona będzie racjonalna przygotowania praca do występu na mistrzostwach Europy, które stanowią jednocześnie jeden z ważnych etapów szkoleniowych do przyszłej Olimpiady. (tp)

Okręg zrzesza 40 klubów, z których 10 ma swoją siedzibę w Poznaniu, pozostałe w różnych ośrodkach województwa. Spośród 518 sędziów (17 międzynarodowych, 54 związkowych, 103 okręgowych i 344 kandydatów) do zawodów wyznaczano arbitrow 1.485 razy. W Poznaniu zamieszkuje 137 sędziów, pozostali — w województwie; najwięcej w Wolsztynie — 36, Wrzesni — 28, Wągrowcu — 22. Ani jednego sędziego nie ma Słupca.

W akcji szkoleniowej udział bierze 181 trenerów; 7 posiada klasę I, 18 — klasę II, pozostali to instruktorzy.

90 zawodników zdobyło w ciągu bieżącego roku drugie kilka olimpijskie. Najwięcej posiadają ich w tej chwili reprezentanci Energetyka — 19, AZS — 12, Warty — 11.

Na wniosek zarządu POZLA walne zgromadzenie z powodu braku aktywności, skreśliło z listy swych członków KS Pocztowiec — Poznań, KS Polonij Nowy Tomiś i KS Dyskobolę Górz. WKS Grunwald, KS Unia Leszno i KS Fortuna Wieleń postanowiono utrzymać w ewidencji do końca czerwca 1961 r., pod warunkiem wznowienia szerszej działalności szkoleniowej.

Najsilniejszym klubem (sekcją) naszego okręgu jest AZS. Zajmuje miejsce w I lidze i liczy 260 zawodników, KS Warta — 221, GKS Olimpia — 219, LKS Orkan

Notatnik
KIBKA

Prezesem zarządu KS Górnik Zabrze został i sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR w Zabrzu, poseł na Sejm Piotr Brzóska.

Łopatką nadal zdecydowanie prowadzi w tabeli najlepszych strzelców I ligi koszykarskiej, mając na swoim koncie 232 punkty, przed Piskunem — 214 pkt.

Aż 6 punktów oddała reprezentacja juniorów Poznania bez walki w meczu pięcioboju z Lublinem; jednego zawodnika do walki nie dopuścił lekarz, drugiego — delegat PZB, a trzeci nie stanął do walki.

Sztafeta pływacka 4x100 stylem dowolnym wrocławskiej Słazy pobiła wynikiem 4.48,6 rekord Polski.

Pilkarze madryckiego Realu zrehabilitowali się Barcelonie za wyeliminowanie z Pucharu Europy; w meczu ligowym Real wygrał 5:3.

Bokserki turniej „Trybuna Ludu” może odbyć się w roku przyszłym w obsadzie międzynarodowej z udziałem Węgrów i Jugosławian.

Lekkoatleci — ciężarowcami...

Czołowi lekkoatleci polscy, dyskol Polakowski i młociarz Rut, wezmą udział w tegorocznych, drugich mistrzostwach Polski w podnoszeniu ciężarów. Obaj startować będą w wadze ciężkiej. Drugie mistrzostwa Polski ciężarów, które rozegrane zostaną w dniach 16 i 17 bm. w Toruniu, będą miały rekordową obsadę. Zgłoszono 17 zespołów klubowych. W każdej wadze startować będzie po 17 zawodników. (PAP)

Chowański szósty w Krakowie

W Krakowie odbyły się dwudniowe, szermierze mistrzostwa Polski juniorów. Wzięło w nich udział kilkudziesięciu reprezentantów wszystkich okręgów.

Walki odbyły się w trzech rodzajach broni: florecie, szpadzie i szabli. Poznań reprezentowany był przez zawodników: Lecha, Warty i AZS.

Jedynym zawodnikiem, który zajął się w finale szabli i florecie, był R. Chowański z Lecha. W obu tych dyscyplinach zajął szóste miejsce. (p)

Wyprawa za morze

Corocznie w Szwecji organizuje się międzynarodowy turniej szermierczy z udziałem reprezentacji akademickich całej Europy.

W tym roku AZS wysła reprezentację w szpadzie i we florecie mężczyzn, a więc w broniach, które stoją w AZS-ie najlepiej. Wśród reprezentantów widzimy aktualnych mistrzów Polski: AZS-u — Gasiarza, Skrudlika i Jarosława Dotkę. Z ekipą w charakterze lekarza wyjeżdża były mistrz AZS-u we florecie — Grzebielski, (st)

Września — 163, KS Energetyk — 141, MKS Gniezno — 122, MKS Gopło Poznań — 113, MKS Kalisz — 110, KS Halszka Szamotuły i KKS Lech Poznań — po 101, Okręg zrzesza 17 Międzyszkolnych klubów sportowych.

Tylko jeden z czterech ligowych klubów naszego okręgu zwrócił się do POZLA na przesłaniu 1960 roku o nadanie swoim zawodnikom klas. Jest nim AZS. W wyniku 14 kursów przeszkolenia w ciągu bieżącego roku sędziów-kandydatów 402 osoby. Szkolenia, poza Poznaniem przeprowadzono w 11 różnych ośrodkach. Uczestnicy kursów rekrutowali się przeważnie spośród nauczycieli a w Poznaniu spośród słuchaczy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego.

Sześciokrotnie poprawiali (wzgl. wyrównywali) w ciągu roku rekord w skoku o tyczce trzej zawodnicy: G. Kaczmarowski — Energetyk, Wł. Osiński — AZS i R. Luty — Warta. Rekord z wynikiem 4.15 należy do Lutego.

Najstarszymi, nie pobitymi rekordami okręgu poznańskiego wśród seniorów są: 1.000 m kobiet — 3.18 ustalony w 1927 r. przez zawodniczkę poznańskiego Sokola — Woźniak. Dziś nasze panie w tej konkurencji na bieżni nie startują. Rekord okręgu w pchnięciu kulą należy nadal do Z. Heliasza. Wynik 16.05 uzyskany w 1932 r. był swego czasu rekordem światowym. Drugim od dawna utrzymującym się rekordem jest wynik W. Turczyka w oszczepie — wynoszący 70.53 m ustanowiony w 1936 r. T. P.

Nowa sala szkolna

W sobotę, 3 bm. w Liceum nr 5 przy ul. Przemysłowej odbyło się uroczyste otwarcie nowej sali gimnastycznej. Sala ta powstała z funduszu Komitetu Budowy Szkół 1.000-lecia przy pomocy Akademickiego Związku Sportowego, sprawującego patronat nad tą szkołą.

Uroczystego otwarcia dokonał mgr Balcer przy współudziale władz miejskich i przedstawicieli społeczeństwa.

Nowoczesna i wygodna sala wyposażona jest w sprzęt sportowy, który dostarczył AZS. Nowe pomieszczenie w dużym stopniu może spopularyzować sport wśród uczniów Liceum, które dotychczas dysponowały tylko niewielką salą w suterenie. (st)

CO DZIEŃ NIESIE

10-minutówki

Sport wycynowy jest wąskim tylko wycinkiem całej wielkiej dziedziny życia społecznego, jaką jest kultura fizyczna. Nawet ci, którzy deklarują się w czynach (częściej w słowach...) jako przeciwnicy sportu, co najmniej w pewnym okresie życia zetknęli się z kulturą fizyczną, żeby wspomnieć tu chociażby zajęcia wychowania fizycznego w szkołach. Bez przesady powiedzcie, że każdy sportowiec jest praktycznym z tym, co określamy hasłem „sport to zdrowie”.

Pod hasłem tym rozpoczęła się także w naszym kraju wielka akcja wprowadzenia tzw. „10-minutówek”, czyli ćwiczeń fizycznych w czasie przerwy w zakładach pracy. Do niedawna powoływano się na przykłady konkretnych korzyści osiąganych dzięki takim ćwiczeniom w krajach skandynawskich. Obecnie mamy już także krajowe przykłady.

Podczas niedawnych obrad naukowców, lekarzy i działaczy sportowych cylowano następujący przykład: w Zakładach Remontowych w Oliwie kilka miesięcy po wprowadzeniu „10-minutówek” wydajność pracy podniosła się o ponad 3 proc. znacznie zaś zmalała ilość urazów i wypadków przy pracy.

Człowiek wykonujący codziennie przez kilka godzin podobne czynności potrzebuje odprężenia fizycznego i psychicznego. Gimnastyka dostosowana do rodzaju pracy — jak wykazuje doświadczenie — najlepiej służy zdrowiu i utrzymaniu sprawności fizycznej.

Kiedy w zakładach pracy odbywać się będzie dyskusja na temat możliwości wprowadzenia „10-minutówek” — warto więc pomyśleć o mądrej maksymie: „sport to zdrowie”.

M. W.